

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

63 metai

2020 m. birželio 5 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/740, dėl padangų ženklavimo pagal degalų naudojimo efektyvumą ir kitus parametrus, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1369 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 1
- ★ 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/741, dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų ⁽¹⁾ 32

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2020 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas (ES) 2020/742, dėl Europos Sąjungos ir Mauritanijos Islamo Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais, kuriuo pratęsiamas 2019 m. lapkričio 15 d. baigiančio galioti Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, galiojimas, sudarymo 56

Klaidų ištaisymas

- ★ 2020 m. birželio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/730, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai, klaidų ištaisymas (OL L 172 I, 2020 6 3) 58

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2020/740

2020 m. gegužės 25 d.

dėl padangų ženklavimo pagal degalų naudojimo efektyvumą ir kitus parametrus, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1369 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir 194 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra įsipareigojusi sukurti pažangią klimato politiką grindžiamą energetikos sąjunga. Degalų naudojimo efektyvumas yra vienas iš svarbiausių Sąjungos 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos elementų ir yra itin svarbus mažinant energijos poreikį;
- (2) Komisija peržiūrėjo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1222/2009 ⁽³⁾ ir nustatė, kad reikalinga atnaujinti jo nuostatas, kad jis būtų veiksmingesnis;
- (3) tikslinga Reglamentą (EB) Nr. 1222/2009 pakeisti, siekiant patikslinti ir atnaujinti kai kurias jo nuostatas, atsižvelgiant į technologinę pažangą padangų sektoriuje;
- (4) transporto sektoriui tenka trečdalis viso Sąjungos energijos suvartojimo. 2015 m. kelių transporto sektoriuje išmesta apie 22 % viso Sąjungoje išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio. 20–30 % transporto priemonių degalų sąnaudų tenka padangoms, visų pirma dėl jų riedėjimo varžos. Todėl sumažinus padangų riedėjimo varžą kelių transporto priemonės daug efektyviau naudotų degalus ir taip išmestų mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir būtų padedama mažinti transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro;
- (5) norint pasiekti, kad būtų sumažintas kelių transporto išmetamas CO₂ kiekis, tikslinga, kad valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, numatytų paskatas diegti naujoves, susijusias su efektyviu degalų naudojimu ir saugumu naudojant C1 klasės padangas, C2 klasės padangas ir C3 klasės padangas;

⁽¹⁾ OL C 62, 2019 2 15, p. 280.

⁽²⁾ 2019 m. kovo 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2020 m. vasario 25 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (OL C 105, 2020 3 31, p. 1). 2020 m. gegužės 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 dėl padangų ženklavimo atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą ir kitus esminius parametrus (OL L 342, 2009 12 22, p. 46).

- (6) padangų savybes lemia daug tarpusavyje susijusių parametru. Gerinant vieną parametru, pavyzdžiui, mažinant riedėjimo varžą, galima pabloginti kitus parametrus, pavyzdžiui, sukibimą su šlapia danga, o gerinant sukibimo su šlapia danga efektyvumą galima pabloginti išorinio riedėjimo triukšmo parametru. Padangų gamintojai turėtų būti skatinami optimizuoti visus parametrus siekiant aukštesnių standartu nei dabartiniai;
- (7) efektyviai degalus naudojančios padangos gali būti ekonomiškos, nes tai, kiek dėl jų sutaupoma degalu, gerokai atsveria didesnę pirkimo kainą, kurią lemia didesnės tokiu padangų gamybos sąnaudos;
- (8) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 661/2009 (*) nustatyti minimalieji padangų riedėjimo varžos reikalavimai. Technologinė pažanga suteikia galimybę sumažinti energijos nuostolius, patiriamus dėl padangų riedėjimo varžos, kad šio parametro vertė būtų gerokai didesnė, nei nustatyta tuose minimaliuosiuose reikalavimuose. Todėl, siekiant sumažinti kelių transporto priemoniu poveikį aplinkai, tikslinga atnaujinti nuostatas dėl padangų ženklavimo, siekiant paskatinti galutinius naudotojus pirkti efektyviau degalus naudojančias padangas, pateikiant jiems suvienodintą informaciją apie riedėjimo varžos parametru;
- (9) pagerinus padangų ženklavimą vartotojai turės galimybę gauti aktualesnės ir palyginamesnės informacijos apie degalu naudojimo efektyvumą, saugumą bei triukšmą ir priimti ekonomiškai efektyvius ir aplinką tausojančius sprendimus perkant padangas;
- (10) eismo triukšmas kelia dideliu nepatogumu ir daro neigiamą poveikį sveikatai. Reglamente (EB) Nr. 661/2009 nustatyti minimalieji išorinio padangų riedėjimo triukšmo reikalavimai. Technologinė pažanga suteikia galimybę sumažinti išorinį riedėjimo triukšmą, kad šio parametro vertė būtų gerokai mažesnė, nei nustatyta tuose minimaliuosiuose reikalavimuose. Todėl, siekiant sumažinti eismo triukšmą, tikslinga atnaujinti nuostatas dėl padangų ženklavimo, siekiant paskatinti galutinius naudotojus pirkti mažesnį išorinį riedėjimo triukšmą keliančias padangas, pateikiant jiems suvienodintą informaciją apie išorinio riedėjimo triukšmo parametru;
- (11) suvienodintos informacijos apie išorinį riedėjimo triukšmą teikimas taip pat palengvina priemoniu, skirtu eismo triukšmui mažinti, įgyvendinimą ir padeda didinti visuomenės informuotumą apie padangų poveikį eismo triukšmui remiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB (²);
- (12) Reglamente (EB) Nr. 661/2009 taip pat nustatyti minimalieji padangų sukibimo su šlapia danga reikalavimai. Technologinė pažanga suteikia galimybę pagerinti sukibimą su šlapia danga, kad šio parametro vertė būtų gerokai didesnė, nei nustatyta tuose minimaliuosiuose reikalavimuose, ir taip sumažinti stabdymo ant šlapios dangos keliu. Todėl, siekiant padidinti kelių eismo saugumą, tikslinga atnaujinti nuostatas dėl padangų ženklavimo, siekiant paskatinti galutinius naudotojus pirkti didesniu sukibimo su šlapia danga efektyvumu pasižyminčias padangas, pateikiant jiems suvienodintą informaciją apie sukibimo su šlapia danga parametru;
- (13) siekiant užtikrinti suderinamumą su tarptautine sistema, Reglamente (EB) Nr. 661/2009 daroma nuoroda į Jungtiniu Tautu Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) taisyklę Nr. 117 (³), kurioje išdėstyti atitinkami riedėjimo varžos, išorinio riedėjimo triukšmo ir padangų sukibimo su šlapia danga ir sniegu efektyvumo matavimo metodai;
- (14) padangų etiketėje turėtų būti pateikta informaciją apie padangų, kurios yra specialiai suprojektuotos naudoti sudėtingomis sąlygomis ant apsnigtos ir apledėjusios dangos, efektyvumą. Informacija apie padangų sukibimo su sniegu efektyvumą turėtų būti grindžiama JT EEK taisyklės Nr. 117 naujausia Sąjungai taikoma redakcija (toliau – JT EEK taisyklė Nr. 117), o padangos, atitinkančios toje taisyklėje nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, etiketė turėtų būti paženklinta toje taisyklėje pateikta aukštikalnių simbolio piktograma. Informacija apie padangų sukibimo su ledu efektyvumą turėtų būti grindžiama ISO standartu ISO 19447 (kai jis bus oficialiai priimtas), o padangų, atitinkančių tame ISO standarte nustatytas mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, etiketė turėtų būti paženklinta ledo piktograma. Tol, kol ISO standartas ISO 19447 nepriimtas, sukibimo su ledu efektyvumas turėtų būti įvertinamas taikant patikimus, tikslus ir įmanomus atkurti metodus, atsižvelgiant į visuotinai pripažintą pažangiausių praktiką. Padangų, atitinkančių mažiausius sukibimo su ledu efektyvumo standartus, etiketė turėtų būti paženklinta I priede pateikta sukibimo su ledu piktograma;

(*) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl varikliniu transporto priemoniu, jų priekabu ir joms skirtu sistemų, sudėtinu daliu bei atskiru techniniu mazgu tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimu (OL L 200, 2009 7 31, p. 1).

(²) 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo (OL L 189, 2002 7 18, p. 12).

(³) Jungtiniu Tautu Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) taisyklė Nr. 117. Vienodos nuostatos dėl padangų patvirtinimo atsižvelgiant į riedėjimo triukšmą ir (arba) sukibimą su šlapia danga, ir (arba) riedėjimo varžą [2016/1350] (OL L 218, 2016 8 12, p. 1).

- (15) naudojamos padangos dyla ir išskiria daug aplinkai ir žmonių sveikatai kenksmingo mikroplastiko. Todėl Komisijos komunikate „Europinė plastikų žiedinėje ekonomikoje strategija“ pažymima, jog reikia mažinti iš padangų savaime išsiskiriantį mikroplastiko kiekį, *inter alia*, imantis informavimo priemonių, pavyzdžiui, ženklavimo, ir padangoms nustatant minimaliausius reikalavimus. Su padangų dilimu yra susijusi ridos sąvoka, t. y. po kiek kilometrų padangą reikia pakeisti dėl nusidėvėjusio protektoriaus. Be padangos dilimo ir protektoriaus nusidėvėjimo, padangos eksploatavimo trukmė priklauso nuo įvairių veiksnių, pavyzdžiui, padangos atsparumo nusidėvėjimui, įskaitant tokius elementus kaip jos sudedamosios dalys, protektoriaus raštas ir struktūra, kelių būklės, priežiūros, padangų oro slėgio ir vairavimo elgsenos;
- (16) tačiau tinkamo bandymų metodo padangų dilimui ir ridai matuoti šiuo metu nėra. Todėl Komisija turėtų pavesti sukurti tokių bandymų metodą visapusiškai atsižvelgiant į pažangiausią praktiką ir tarptautiniu lygmeniu sukurtus ar siūlomus standartus ir taisykles, taip pat pramonės sektoriaus vykdomą darbą;
- (17) restauruotos padangos sudaro gana didelę sunkiųjų transporto priemonių padangų rinkos dalį. Restauruojant padangas pailgėja jų eksploatavimo trukmė ir prisidedama prie žiedinės ekonomikos tikslų, kaip antai atliekų kiekio mažinimo. Taikant tokioms padangoms ženklavimo reikalavimus būtų galima sutaupyti nemažai energijos. Šiame reglamente turėtų būti numatyta galimybė ateityje įtraukti tinkamą bandymų metodą restauruotų padangų efektyvumui išmatuoti, kurio šiuo metu nėra;
- (18) energijos vartojimo efektyvumo ženklą, numatytą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1369 ⁽⁷⁾, kuriame gaminių suvartojama energija klasifikuojama pagal A–G klasių skalę, daugiau nei 85 % Sąjungos vartotojų atpažįsta kaip aiškios ir skaidrios informacijos priemonę, ir ji pasiteisino kaip veiksminga efektyviau energiją vartojančių gaminių propagavimo priemonė. Kiek įmanoma, padangų etiketė turėtų atrodyti taip pat, kartu atsižvelgiant į padangų parametrų ypatumus;
- (19) tikėtina, kad standartinėje padangų etiketėje pateikta palyginama informacija apie padangų parametrus padės galutiniams naudotojams perkant pasirinkti efektyviau degalus naudojančias, ilgaamžes, saugesnes ir mažiau triukšmingas padangas. Tai, savo ruožtu, greičiausiai paskatins padangų gamintojus optimizuoti padangų parametrus, taip sukuriant sąlygas tvaresniam padangų naudojimui ir gamybai;
- (20) poreikis gauti daugiau informacijos apie degalų naudojimo efektyvumą ir apie kitus parametrus yra svarbus visiems galutiniams naudotojams, įskaitant pakaitinių padangų pirkėjus, ant naujų transporto priemonių ratų sumontuotų padangų pirkėjus ir automobilių parkų vadovus bei transporto įmones, kurie be ženklavimo sistemos ir vienodos bandymų tvarkos negali lengvai palyginti skirtingų rūšių padangų parametrų. Todėl tikslinga reikalauti, kad visos padangos, siūlomos kartu su transporto priemone ar sumontuotos ant jos ratų, būtų paženklintos padangų etikete;
- (21) šiuo metu reikalaujama padangų etiketėmis ženklinėti lengvųjų automobilių (C1 klasės) ir furgonų (C2 klasės) padangas, bet ne sunkiųjų transporto priemonių (C3 klasės) padangas. Naudojant C3 klasės padangas per metus suvartojama daugiau degalų ir nuvažiuojama daugiau kilometrų nei naudojant C1 klasės padangas ar C2 klasės padangas, tad yra galimybė gerokai sumažinti sunkiųjų transporto priemonių suvartojamą degalų kiekį ir išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Todėl į šio reglamento taikymo sritį reikėtų įtraukti C3 klasės padangas. Visiškas C3 klasės padangų įtraukimas į šio reglamento taikymo sritį taip pat suderinamas su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/956 ⁽⁸⁾, kuris numato naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio bei degalų sąnaudų duomenų stebėseną ir teikimą, ir su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/1242 ⁽⁹⁾, kuris naujoms sunkiosioms transporto priemonėms nustato taikomus išmetamo CO₂ kiekio standartus;
- (22) daugelis galutinių naudotojų priima sprendimus dėl padangų pirkimo tų padangų faktiškai nematydami, tad nemato ir prie jų pritvirtintos padangų etiketės. Tokiais atvejais padangų etiketė galutiniams naudotojams turėtų būti parodyta prieš jiems priimant sprendimus dėl pirkimo. Pateikiant padangų etiketes prekybos vietose bei techninėje reklaminėje medžiagoje turėtų būti užtikrinta, kad platintojai bei potencialūs galutiniai naudotojai gautų suvienodintą informaciją apie svarbius padangų parametrus tuomet, kai nusprendžiama jas pirkti, ir toje vietoje, kurioje nusprendžiama tai padaryti;

⁽⁷⁾ 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklavimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).

⁽⁸⁾ 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/956 dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėsenos ir teikimo (OL L 173, 2018 7 9, p. 1).

⁽⁹⁾ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1242, kuriuo nustatomi naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio standartai ir iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 595/2009 ir (ES) 2018/956 bei Tarybos direktyva 96/53/EB (OL L 198, 2019 7 25, p. 202).

- (23) kai kurie galutiniai naudotojai priima sprendimus dėl padangų pirkimo prieš atvykdami į prekybos vietą arba perka padangas paštu ar internetu. Siekiant užtikrinti, kad tie galutiniai naudotojai taip pat galėtų pasirinkti remdamiesi suvienodinta informacija apie, *inter alia*, degalų naudojimo efektyvumą, apie jų sukibimą su šlapia danga ir išorinį riedėjimo triukšmą, padangų etiketės turėtų būti pateikiamos visoje techninėje reklaminėje medžiagoje ir vaizdinėje konkrečių tipų padangų reklamoje, įskaitant atvejus, kai tokia medžiaga pateikiama internete. Jei vaizdinė reklama yra susijusi su padangų šeima, o ne tik su konkrečiu padangomis, padangų etiketės rodyti nebūtina;
- (24) potencialiems galutiniams naudotojams turėtų būti teikiama informacija, kuria būtų paaiškinta kiekviena padangų etiketės sudedamoji dalis ir jos reikšmė. Tokia informacija turėtų būti teikiama visoje techninėje reklaminėje medžiagoje, pavyzdžiui, tiekėjų interneto svetainėse, bet neturėtų būti reikalaujama vaizdinėje reklamoje. Techninei reklaminei medžiagai neturėtų būti priskiriama reklama skelbimų lentose, laikraščiuose, žurnaluose ar radijo arba televizijos transliacijose;
- (25) nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su rinkos priežiūra, arba tiekėjų pareigoms patikrinti gaminių atitiktį, reikalaujamą informaciją apie gaminių atitiktį tiekėjai turėtų pateikti elektroniniu būdu gaminių duomenų bazėje. Vartotojams ir platintojams aktuali informacija turėtų būti viešai prieinama gaminių duomenų bazės viešojoje dalyje. Ta informacija turėtų būti prieinama kaip atvirieji duomenys, kad ji galėtų būti naudojama mobiliųjų programėlių kūrėjų, taip pat palyginimo priemonėse. Nesudėtinga tiesioginė prieiga prie gaminių duomenų bazės viešosios dalies turėtų būti palengvinta vartotojui patogiomis priemonėmis, kurios pateikiamos spausdintinėje padangų etiketėje, pavyzdžiui, pateikiant dinaminį greitojo atsako kodą (QR kodas);
- (26) gaminių duomenų bazės atitikties daliai turėtų būti taikomos griežtos duomenų apsaugos taisyklės. Prieigą prie gaminių duomenų bazės atitikties dalyje esančių techninių dokumentų reikalaujamų konkrečių dalių turėtų turėti ir rinkos priežiūros institucijos, ir Komisija. Jei techninės informacijos dėl jos per daug konfidencialaus pobūdžio negalima įtraukti į techninių dokumentų kategoriją, rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti teisę prirėkus susipažinti su ta informacija remiantis tiekėjams tenkančia bendradarbiavimo pareiga arba pasinaudojant tiekėjų savanoriškai į gaminių duomenų bazę įkeliamomis papildomomis techninių dokumentų dalimis;
- (27) vis daugiau padangų parduodama prekybos internetu platformose, o ne tiesiogiai tiekėjų. Todėl prieglobos paslaugų teikėjai turėtų sudaryti sąlygas tiekėjo pateiktą padangų etiketę ir gaminių informacijos lapą rodyti greta kainos. Jie turėtų informuoti platintoją apie pareigą pateikti padangų etiketę ir gaminių informacijos lapą, tačiau jie neturėtų atsakyti už tos padangų etiketės ar gaminių informacijos lapo tikslumą ar turinį. Pareigos, nustatomos prieglobos paslaugų teikėjams pagal šį reglamentą, turėtų apimti tik tai, kas pagrįsta, ir neturėtų tapti bendra pareiga stebėti informaciją, kurią jie saugo, ar aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, liudijančių apie šio reglamento reikalavimų neatitinkančią veiklą. Tačiau pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB⁽¹⁰⁾ 14 straipsnio 1 dalį prieglobos paslaugų teikėjai, norėdami, kad jiems nebūtų taikoma toje nuostatoje numatyta atsakomybė, turi nedelsdami pašalinti informaciją, kurią jie saugo savo paslaugų gavėjų prašymu, arba panaikinti galimybę ją pasiekti, jei tokia informacija neatitinka šio reglamento reikalavimų, pvz., nėra padangų etikečių arba gaminių informacijos lapų, jie yra nepilni ar neteisingi. Jie tai turėtų padaryti iš karto, kai gauna faktinių žinių apie tokią informaciją, arba, reikalavimų atlyginti žalą atveju, kai tik sužino apie tokią informaciją, pavyzdžiui, gavę konkrečios informacijos, kurią pateikė rinkos priežiūros institucija. Tiesiogiai galutiniams naudotojams savo interneto svetainėje gaminius parduodantiems tiekėjams taikomos tos pačios su nuotoline prekyba susijusios pareigos kaip ir platintojams;
- (28) riedėjimo varža, sukibimas su šlapia danga, išorinis riedėjimo triukšmas ir kiti parametrai turėtų būti matuojami taikant patikimus, tikslus ir įmanomus atkurti metodus, atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausius matavimo ir skaičiavimo metodus. Kiek įmanoma, tokie metodai turėtų atspindėti vidutinio vartotojo elgesį ir jais turėtų būti galima patikimai atgrasyti bandymus tiek tyčia, tiek netyčia apeiti reikalavimus. Padangų etiketėse turėtų būti nurodomas palyginamas faktiškai naudojamų padangų efektyvumas, atsižvelgiant į apribojimus, kylančius dėl patikimų, tikslų ir įmanomų atkurti laboratorinių bandymų būtinybės, kad galutiniai naudotojai galėtų palyginti įvairias padangas, taip pat apriboti gamintojų patiriamas bandymų sąnaudas;

⁽¹⁰⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (29) kai nacionalinės institucijos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/858 ⁽¹¹⁾ 3 straipsnio 37 punkte, turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tiekėjas neužtikrino padangų etiketės tikslumo, ir, siekdamas suteikti daugiau pasitikėjimo vartotojams, jos turėtų patikrinti, ar padangų etiketėje nurodytos riedėjimo varžos, sukibimo su šlapia danga ir išorinio riedėjimo triukšmo klasės bei kitų parametrų piktogramos atitinka tiekėjo pateiktus dokumentus remiantis bandymų rezultatais ir skaičiavimais. Tokie patikrinimai gali būti atliekami tipo patvirtinimo proceso metu ir jiems gali būti nebūtinai fizinis padangos bandymas;
- (30) norint užtikrinti vienodas veiklos sąlygas Sąjungoje, būtina, kad tiekėjai, didmenininkai, prekyautojai ir kiti platintojai laikytųsi padangų ženklavimo nuostatų. Todėl valstybės narės turėtų vykdyti atitikties stebėseną imdamosi reguliarios *ex post* patikros ir rinkos priežiūros priemonių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/1020 ⁽¹²⁾;
- (31) siekiant palengvinti atitikties stebėseną, sukurti naudingą priemonę galutiniams naudotojams ir numatyti alternatyvius būdus platintojams gauti gaminių informacijos lapus, padangas reikėtų įtraukti į gaminių duomenų bazę, sukurtą pagal Reglamentą (ES) 2017/1369. Todėl tas reglamentas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (32) kad galutiniai naudotojai pasitikėtų padangų etikete, nereikėtų leisti naudoti ją imituojančių etikečių. Dėl tos pačios priežasties neturėtų būti leidžiamos ir kitos etiketės, ženklai, simboliai arba užrašai, kurie gali klaidinti ar painioti galutinius naudotojus dėl į padangų etiketę įtrauktų parametrų;
- (33) sankcijos už šio reglamento ir pagal jį priimtų deleguotųjų aktų pažeidimus turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (34) siekiant skatinti efektyviau vartoti energiją, švelninti klimato kaitą, užtikrinti kelių eismo saugumą ir aplinkos apsaugą, valstybės narės turėtų galėti sukurti paskatas naudoti energiją taupančias ir saugias padangas. Valstybės narės gali pačios nuspręsti, koks turėtų būti tokių paskatų pobūdis. Tokios paskatos turėtų atitikti Sąjungos valstybės pagalbos taisykles ir jomis neturėtų būti sudaroma nepagrįstų kliūčių patekti į rinką. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis jokių valstybės pagalbos procedūrų, kurios dėl tokių paskatų gali būti pradėtos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsnius, rezultatams;
- (35) siekiant iš dalies pakeisti padangų etiketės turinį ir formatą, įtraukti su restauruotomis padangomis, padangų dilimu ir rida susijusius reikalavimus ir pritaikyti priedus atsižvelgiant į technologinę pažangą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus pagal SESV 290 straipsnį. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽¹³⁾ nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus turi gauti tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams turi būti sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (36) kai bus prieinami patikimi, tikslūs ir įmanomi atkurti padangų dilimo ir ridos bandymų ir matavimo metodai, Komisija turėtų įvertinti galimybes padangų etiketėje pateikti informaciją apie padangų dilimą ir ridą. Siūlydama deleguotąjį aktą dėl padangų dilimo ir ridos nurodymo padangų etiketėje, Komisija turėtų atsižvelgti į tą vertinimą, ir turėtų glaudžiai bendradarbiauti su pramonės subjektais, atitinkamomis standartizacijos organizacijomis, pavyzdžiui, Europos standartizacijos komitetu (CEN), Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisija (JT EEK) ar Tarptautine standartizacijos organizacija (ISO), taip pat su kitų suinteresuotųjų subjektų atstovais, kurie suinteresuoti tinkamų bandymų metodų kūrimu. Informacija apie padangų dilimą ir ridą turėtų būti nedviprasmiška ir, kalbant apie galutinius naudotojus, nedaryti neigiamo poveikio visos padangų etiketės aiškumui ir veiksmingumui. Be to, tokia informacija galutiniams naudotojams turėtų sudaryti galimybę priimti informacija pagrįstus sprendimus dėl padangų, jų tarnavimo laikotarpio ir savaime išsiskiriančio mikroplastiko kiekio. Tai padėtų saugoti aplinką, ir kartu galutiniai naudotojai galėtų įvertinti padangų naudojimo sąnaudas ilgesniu laikotarpiu;

⁽¹¹⁾ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

⁽¹²⁾ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

⁽¹³⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (37) neturėtų būti reikalaujama, kad padangos, kurios jau buvo pateiktos rinkai anksčiau nei šio reglamento taikymo pradžia, būtų ženklinamos nauja padangų etikete;
- (38) padangų etiketė turėtų išlikti tokio paties dydžio, koks nustatytas Reglamente (EB) Nr. 1222/2009. Padangų etiketėje turėtų būti pateikta informacija apie sukibimą su sniegu bei sukibimą su ledu ir QR kodas;
- (39) Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Pagal 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 punktą tas vertinimas turėtų būti grindžiamas veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte ir turėtų būti tolesnių galimų veiksnių poveikio vertinimų pagrindas;
- (40) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. didinti saugumą, sveikatos apsaugą ir kelių transporto efektyvumą ekonomikos bei aplinkosaugos požiūriu, teikiant galutiniams naudotojams informaciją, kad jie galėtų rinktis efektyviau degalus naudojančias, ilgaamžes, saugesnes ir mažiau triukšmingas padangas, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam galutiniams naudotojams reikia teikti suvienodintą informaciją, o dėl suderintos reglamentavimo sistemos ir vienodų veiklos sąlygų gamintojams poreikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydami Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Reglamentas vis dar yra tinkama teisinė priemonė, nes juo nustatomos aiškios ir išsamios taisyklės, kuriomis valstybės narės užkertamas kelias nuostatas skirtingai perkelti į nacionalinę teisę, ir taip užtikrinamas aukštesnio lygio suderinimas visoje Sąjungoje. Suderinta reglamentavimo sistema Sąjungos, o ne valstybių narių lygmeniu mažina išlaidas tiekėjams, užtikrina vienodas sąlygas ir užtikrina laisvą prekių judėjimą visoje vidaus rinkoje. Pagal ES sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (41) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 turėtų būti panaikintas nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Siekiant didinti saugumą, sveikatos apsaugą ir kelių transporto efektyvumą ekonomikos bei aplinkosaugos požiūriu, skatinant naudoti efektyviai degalus naudojančias, ilgaamžes, saugias ir mažai triukšmo keliančias padangas, šiuo reglamentu nustatoma suvienodintos informacijos apie padangų parametrus teikimo etiketėse sistema, kad pirkdami padangas galutiniai naudotojai galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas rinkai pateiktoms C1 klasės padangoms, C2 klasės padangoms ir C3 klasės padangoms.

Reikalavimai restauruotoms padangoms taikomi nuo tada, kai yra prieinamas tinkamas tokių padangų efektyvumo matavimo bandymų metodas pagal 13 straipsnį.

2. Šis reglamentas netaikomas:

- a) profesionalioms bekelės padangoms;
- b) padangoms, skirtoms sumontuoti ant transporto priemonių, kurios pirmą kartą įregistruotos anksčiau nei 1990 m. spalio 1 d., ratų;
- c) T tipo laikinojo naudojimo atsarginėms padangoms;
- d) padangoms, kurių greičio klasė mažesnė kaip 80 km/h;
- e) padangoms, kurių nominalusis ratlankio skersmuo neviršija 254 mm arba yra ne mažesnis kaip 635 mm;
- f) padangoms, į kurias įmontuoti papildomi sukibimo gerinimo įtaisai, pavyzdžiui, dygliuotoms padangoms;
- g) padangoms, skirtoms sumontuoti ant transporto priemonių, naudojamų tik lenktynėms, ratų;
- h) naudotoms padangoms, išskyrus jei tokios padangos importuojamos iš trečiosios valstybės.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) C1 klasės padangos, C2 klasės padangos ir C3 klasės padangos – padangos, priklausančios atitinkamoms Reglamento (EB) Nr. 661/2009 8 straipsnio 1 dalyje nustatytoms klasėms;
- 2) restauruota padanga – naudota padanga, atnaujinta pakeičiant nusidėvėjusį protektorių nauja medžiaga;
- 3) T tipo laikinojo naudojimo atsarginė padanga – laikinojo naudojimo atsarginė padanga, skirta naudoti esant didesniai nei standartinėms ir sustiprintoms padangoms nustatytam pripūtimo slėgiui;
- 4) profesionali bekelės padanga – specialaus naudojimo padanga, naudojama visų pirma sudėtingomis bekelės sąlygomis;
- 5) padangų etiketė – spausdintinė arba elektroninė grafinė diagrama, be kita ko, lipduko forma, kurioje pateikiami simboliai siekiant informuoti galutinius naudotojus apie padangos arba padangų siuntos efektyvumą pagal I priede išvardytus parametrus;
- 6) prekybos vieta – vieta, kurioje padangos eksponuojamos, sandėliuojamos ir siūlomos parduoti, įskaitant automobilių salonus, kuriuose galutiniams naudotojams siūlomos parduoti ant transporto priemonių ratų nesumontuotos padangos;
- 7) techninė reklaminė medžiaga – spausdintiniai arba elektroniniai dokumentai, kuriuos tiekėjas parengia siekdamas papildyti reklaminę medžiagą IV priede nurodyta informacija;
- 8) gaminio informacijos lapas – standartinis atspausdintas arba elektroninės formos dokumentas, kuriame pateikiama III priede nurodyta informacija;
- 9) techniniai dokumentai – dokumentai, kurių užtenka, kad rinkos priežiūros institucijos galėtų įvertinti padangos etiketės ir gaminio informacijos lapo tikslumą, įskaitant VII priedo 2 punkte nurodytą informaciją;
- 10) gaminių duomenų bazė – pagal Reglamento (ES) 2017/1369 12 straipsnį sukurta gaminių duomenų bazė;
- 11) nuotolinė prekyba – siūlymas pirkti, nuomoti arba pirkti išsimokėtinai užsakius paštu, iš katalogo, internetu, taikant tiesioginę rinkodarą telefonu ar bet koku kitu būdu, kurį taikant nėra tikėtina, kad potencialus galutinis naudotojas matys demonstruojamą padangą;
- 12) gamintojas – gamintojas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 8 punkte;
- 13) importuotojas – importuotojas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 9 punkte;
- 14) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti gamintojo vardu ir atlikti nurodytas užduotis, susijusias su gamintojo pareigomis pagal šio reglamento reikalavimus;
- 15) tiekėjas – Sąjungoje įsisteigęs gamintojas, gamintojo, kuris nėra įsisteigęs Sąjungoje, įgaliotasis atstovas arba importuotojas, pateikiantis gaminius Sąjungos rinkai;
- 16) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo (išskyrus tiekėją), kuris gaminių tiekia rinkai;
- 17) tiekimas rinkai – tiekimas rinkai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 1 punkte;
- 18) pateikimas rinkai – pateikimas rinkai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 2 punkte;
- 19) galutinis naudotojas – vartotojas, automobilių parko vadovas arba kelių transporto įmonė, kurie perka padangas arba, tikėtina, jas pirsks;
- 20) parametras – padangų savybė, dėl kurios, naudojant padangą, atsiranda didelis poveikis aplinkai, kelių eismo saugumui arba sveikatai; tai, pavyzdžiui, padangų dilimas, rida, riedėjimo varža, sukibimas su šlapia danga, išorinis riedėjimo triukšmas, sukibimas su sniegu ar sukibimas su ledu;
- 21) padangų tipas – tam tikra padangos versija, kurios visiems vienetams būdingos tos pačios padangų etiketėje ir gaminio informacijos lape nurodytos techninės savybės ir kurių padangų tipo žymuo yra toks pats;
- 22) leidžiamoji patikros nuokrypa – didžiausias leidžiamas patikros bandymų, kuriuos atlieka rinkos priežiūros institucijos arba kurie atliekami jų vardu, matavimo ir skaičiavimo rezultatų nuokrypis, lyginant su deklaruotų ar paskelbtų parametrų vertėmis, atspindintis tarplaboratorinės variacijos nuokrypį;

- 23) padangų tipo žymuo – paprastai raidinis ir skaitmeninis kodas, pagal kurį tam tikras padangų tipas atskiriamas nuo kitų padangų tipų, turinčių tokį pat pavadinimą ar tokį pat prekių ženklą kaip ir tiekėjo;
- 24) lygiavertis padangų tipas – padangų tipas, kurį tas pats tiekėjas pateikia rinkai kaip kitą padangų tipą su skirtingu padangų tipo žymeniu ir kuriam būdingos tos pačios padangų etiketėje ir gaminio informacijos lape nurodytos techninės savybės.

4 straipsnis

Padangų tiekėjų pareigos

1. Tiekėjai užtikrina, kad pateikiant rinkai C1 klasės padangas, C2 klasės padangas ir C3 klasės padangas kartu būtų nemokamai pridedama:
 - a) prie kiekvienos atskiros padangos – II priede nustatytus reikalavimus atitinkanti padangų etiketė lipduko forma, kurioje pateikiama informacija apie kiekvieną I priede nurodytą parametrą ir jo klasę, ir gaminio informacijos lapas arba
 - b) prie kiekvienos padangų siuntos, kurią sudaro viena ar daugiau identiškų padangų, – II priede nustatytus reikalavimus atitinkanti spausdintinė padangų etiketė, kurioje pateikiama informacija apie kiekvieną I priede nurodytą parametrą ir jo klasę, ir gaminio informacijos lapas.
2. Kalbant apie padangas, kurios parduodamos arba siūlomos parduoti nuotolinės prekybos būdu, tiekėjai užtikrina, kad padangų etiketė būtų rodoma greta kainos ir kad būtų galima susipažinti su gaminio informacijos lapu, be kita ko, galutinio naudotojo prašymu, spausdintine forma. Padangų etiketė turi būti tokio dydžio, kad ji būtų aiškiai matoma, įskaitoma ir atitiktų dydį, nurodytą II priedo 2.1 punkte.

Kalbant apie padangas, kurios parduodamos arba siūlomos parduoti internetu, tiekėjai gali konkretaus tipo padangų etiketę pateikti įdėtiniame rodinyje.

3. Tiekėjai užtikrina, kad bet kokioje konkretaus tipo padangų vaizdinėje reklamoje būtų rodoma padangų etiketė. Jei to padangų tipo kaina rodoma vaizdinėje reklamoje, padangų etiketė turi būti rodoma greta kainos.

Vaizdinės reklamos internete atveju tiekėjai gali pateikti padangų etiketę įdėtiniame rodinyje.

4. Tiekėjai užtikrina, kad bet kokioje konkretaus tipo padangų techninėje reklaminėje medžiagoje būtų rodoma to tipo padangų etiketė ir būtų pateikiama IV priede nurodyta informacija.
5. Tiekėjai pateikia atitinkamai nacionalinei institucijai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2018/858 3 straipsnio 37 punkte, vertes, kurios taikomos nustatant atitinkamas klases ir bet kokią papildomą informaciją apie efektyvumą, kurią tiekėjas deklaruoja padangų tipų padangų etiketėse pagal šio reglamento I priedą, ir padangų etiketę, atitinkančią šio reglamento II priede nustatytus reikalavimus. Ta informacija pateikiama atitinkamai nacionalinei institucijai pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 ir 2 dalis prieš pateikiant rinkai atitinkamų tipų padangas, kad institucija galėtų patikrinti padangų etiketės tikslumą.
6. Tiekėjai užtikrina jų teikiamų padangų etikečių ir gaminio informacijos lapų tikslumą.
7. Gavę prašymą, tiekėjai gali pateikti techninius dokumentus kitoms nei 5 dalyje nurodytoms valstybių narių institucijoms arba atitinkamoms nacionalinėms akredituotoms įstaigoms.
8. Tiekėjai bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis ir savo iniciatyva arba rinkos priežiūros institucijoms pareikalavus nedelsdami imasi priemonių, kad pašalintų visus neatitiktus šiame reglamente nustatytiems reikalavimams atvejus, už kuriuos jie yra atsakingi.
9. Tiekėjai nepateikia ir nerodo kitų etikečių, ženklų, simbolių arba užrašų, kurie neatitinka šio reglamento ir kurie, tikėtina, suklaidintų ar supainiotų galutinius naudotojus dėl I priede nustatytų parametrų.
10. Tiekėjai nepateikia ir nerodo padangų etikečių, kurios imituoja šiame reglamente pateiktą etiketę.

*5 straipsnis***Padangų tiekėjų pareigos, susijusios su gaminių duomenų baze**

1. Nuo 2021 m. gegužės 1 d. tiekėjai, prieš pateikdami rinkai padangą, pagamintą po tos datos, įrašo į gaminių duomenų bazę VII priede nurodytą informaciją.
2. Padangų, pagamintų laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 25 d. iki 2021 m. balandžio 30 d., atveju tiekėjas VII priede nurodytą informaciją į gaminių duomenų bazę įrašo ne vėliau kaip 2021 m. lapkričio 30 d.
3. Jei padangos pateikiamos rinkai anksčiau nei 2020 m. birželio 25 d., tiekėjas gali į gaminių duomenų bazę įrašyti VII priede nurodytą informaciją.
4. Kol 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija bus įrašyta į gaminių duomenų bazę, tiekėjas per 10 darbo dienų nuo rinkos priežiūros institucijos prašymo gavimo dienos pateikia elektroninę techninių dokumentų versiją patikrinti.
5. Jei tipo patvirtinimo institucijoms arba rinkos priežiūros institucijoms prireikia kitokios informacijos, nei nurodytoji VII priede, jų užduotims pagal šį reglamentą atlikti, jų prašymu tiekėjas joms pateikia tą informaciją.
6. Padanga, kurioje padaryta pakeitimų, kurie yra aktualūs padangų etiketei arba gaminio informacijos lapui, laikoma naujo tipo padanga. Tiekėjas gaminių duomenų bazėje nurodo, nuo kada jis tam tikro padangos tipo vienetų nebeteikia rinkai.
7. Paskutinį padangos tipo vienetą pateikus rinkai, to padangos tipo informaciją gaminių duomenų bazės atitikties dalyje tiekėjas saugo penkerius metus.

*6 straipsnis***Padangų platintojų pareigos**

1. Platintojai užtikrina, kad:
 - a) prekybos vietoje prie padangos aiškiai matomoje vietoje būtų pritvirtinta tiekėjo pagal 4 straipsnio 1 dalies a punktą pateikta II priede nustatytus reikalavimus atitinkanti padangų etiketė lipduko forma, kurios visas turinys būtų įskaitomas, ir kad būtų prieinamas gaminio informacijos lapas, kuris, pateikus prašymą, pateikiamas spausdintine forma, arba
 - b) prieš parduodant padangą, kuri yra vienos ar daugiau identiškų padangų siuntos dalis, galutiniam naudotojui būtų parodyta II priede nustatytus reikalavimus atitinkanti spausdintinė padangų etiketė ir kad prekybos vietoje ta etiketė būtų aiškiai rodoma greta padangos, ir kad būtų prieinamas gaminio informacijos lapas.
2. Platintojai užtikrina, kad bet kokioje konkretaus tipo padangų vaizdinėje reklamoje būtų rodoma padangų etiketė. Jei to padangų tipo kaina rodoma vaizdinėje reklamoje, padangų etiketė turi būti rodoma greta kainos.

Konkreto tipo padangų vaizdinės reklamos internete atveju platintojai gali pateikti padangų etiketę įdėtiniame rodinyje.

3. Platintojai užtikrina, kad bet kokioje konkretaus tipo padangų techninėje reklaminėje medžiagoje būtų rodoma padangų etiketė ir būtų pateikiama IV priede nurodyta informacija.
4. Platintojai užtikrina, kad tais atvejais, kai siūlomų parduoti padangų galutinis naudotojas pardavimo metu nemato, prieš parduodami padangas jie pateiktų galutiniam naudotojui padangų etiketės kopiją.
5. Platintojai užtikrina, kad, vykdant nuotolinę prekybą naudojant spausdintinę medžiagą, būtų rodoma padangų etiketė ir kad galutiniai naudotojai galėtų susipažinti su gaminio informacijos lapu nemokamoje interneto svetainėje ir galėtų paprašyti spausdintinės gaminio informacijos lapo kopijos.
6. Platintojai, kurie vykdo nuotolinę prekybą taikant tiesioginę rinkodarą telefonu, informuoja galutinius naudotojus apie kiekvieno padangų etiketėje nurodyto parametro klases ir informuoja juos apie tai, kad galutiniai naudotojai gali susipažinti su padangų etikete ir gaminio informacijos lapu nemokamoje interneto svetainėje ir paprašydami spausdintinės kopijos.
7. Kalbant apie padangas, kurios parduodamos arba siūlomos parduoti internetu, platintojai užtikrina, kad padangų etiketė būtų rodoma greta kainos ir kad būtų galima susipažinti su gaminio informacijos lapu. Padangų etiketė turi būti tokio dydžio, kad ji būtų aiškiai matoma, įskaitoma ir atitiktų dydį, nurodytą II priedo 2.1 punkte.

Platintojai gali pateikti konkretaus tipo padangų etiketę įdėtiniame rodinyje.

7 straipsnis

Transporto priemonių tiekėjų ir transporto priemonių platintojų pareigos

Jei galutiniai naudotojai ketina įsigyti naują transporto priemonę, prieš ją parduodami transporto priemonės tiekėjai ir transporto priemonės platintojai pateikia tokiems galutiniams naudotojams kartu su transporto priemone siūlomų ar ant jos ratų sumontuotų padangų etiketę, visą susijusią techninę reklaminę medžiagą ir užtikrina, kad būtų prieinamas gaminio informacijos lapas.

8 straipsnis

Prieglobos paslaugų teikėjų pareigos

Jei paslaugų teikėjas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnyje, leidžia parduoti padangas savo interneto svetainėje, tas paslaugų teikėjas sudaro sąlygas tam, kad greta kainos būtų rodoma tiekėjo pateikta padangų etiketė bei gaminio informacijos lapas, ir informuoja platintoją apie pareigą rodyti padangų etiketę ir gaminio informacijos lapą.

9 straipsnis

Bandymų ir matavimo metodai

Pagal 4, 6 ir 7 straipsnius teiktina informacija apie padangų etiketėje nurodomus parametrus gaunama taikant I priede nurodytus bandymų metodus ir V priede nurodytą laboratorijos derinimo procedūrą.

10 straipsnis

Patikros procedūra

Valstybės narės kiekvieno iš I priede išdėstytų parametrų deklaruotų klasių atitiktį šiam reglamentui vertina taikydamos VI priede nustatytą patikros procedūrą.

11 straipsnis

Valstybių narių pareigos

1. Valstybės narės savo teritorijoje nesudaro kliūčių pateikti rinkai arba pradėti eksploatuoti šį reglamentą atitinkančias padangas.
2. Jei valstybės narės kuria paskatas, kiek tai susiję su padangomis, tokios paskatos turi būti susijusios tik su A arba B klasės padangomis dėl jų sukibimo su šlapia danga arba degalų naudojimo efektyvumo, kaip apibrėžta atitinkamai I priedo A ir B dalyse. Mokestinės ir fiskalinės priemonės nėra laikomos paskatomis šio reglamento tikslais.
3. Nedarant poveikio Reglamentui (ES) 2019/1020, jei atitinkama nacionalinė institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2018/858 3 straipsnio 37 punkte, turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tiekėjas neužtikrino padangų etiketės tikslumo pagal šio reglamento 4 straipsnio 6 dalį, ji patikrina, ar padangų etiketėje deklaruojamos klasės ir bet kokia papildoma informacija apie efektyvumą atitinka tiekėjo pagal šio reglamento 4 straipsnio 5 dalį nurodytas vertes ir pateiktus dokumentus.
4. Pagal Reglamentą (ES) 2019/1020 valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės rinkos priežiūros institucijos nustatytų prekybos vietų įprastinių ir *ad hoc* patikrinimų sistemą, siekiant užtikrinti atitiktį šiam reglamentui.
5. Valstybės narės nustato sankcijų ir vykdymo užtikrinimo mechanizmų, taikomų pažeidus šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendintos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. gegužės 1 d. praneša apie tas taisykles ir tas priemones Komisijai, apie kurias anksčiau Komisijai nebuvo pranešta, ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms poveikį darančius pakeitimus.

12 straipsnis

Sąjungos rinkos priežiūra ir į Sąjungos rinką patenkančių gaminių kontrolė

1. Reglamentas (ES) 2019/1020 taikomas padangoms, kurioms taikomas šis reglamentas ir pagal jį priimti atitinkami deleguotieji aktai.
2. Komisija, visų pirma glaudžiau įtraukdama Administracinio bendradarbiavimo padangų ženklinimo srityje grupę, skatina ir remia valstybių narių institucijų, kurios yra atsakingos už rinkos priežiūrą arba į Sąjungos rinką patenkančių padangų kontrolę, bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija tarpusavyje ir su Komisija apie tai, kaip vykdoma rinkos priežiūra, susijusi su padangų ženklinimu.
3. Į valstybių narių rinkos priežiūros strategijas, parengtas pagal Reglamento (ES) 2019/1020 13 straipsnį, įtraukiami veiksmai, kuriais užtikrinamas veiksmingas šio reglamento vykdymas.
4. Rinkos priežiūros institucijos turi teisę iš tiekėjo susigrąžinti dokumentų tikrinimo ir fizinio gaminių bandymo išlaidas tiekėjo neatitikties šiam reglamentui arba pagal jį priimtiems atitinkamiems deleguotiesiems aktams atvejais.

13 straipsnis

Deleguotieji aktai

1. Komisijai pagal 14 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama:
 - a) II priedas, kiek tai susiję su padangų etiketės turiniu ir formatu;
 - b) I priedo D ir E dalys, II, III, IV, V, VI ir VII priedai, suderinant juose išdėstytas vertes, apskaičiavimo metodus ir reikalavimus su technologine pažanga.
2. Ne vėliau kaip 2022 m. birželio 26 d. Komisija pagal 14 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas, jo prieduose nustatant naujus informacijai apie restauruotas padangas keliamus reikalavimus, su sąlyga, jog esama tinkamo patikros metodo.
3. Be to, Komisijai pagal 14 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi padangų dilimo ir ridos parametrai ar informacijai keliami reikalavimai, kai tik Europos ar tarptautinės standartizacijos organizacijos galės taikyti patikimus, tikslius ir įmanomus atkurti padangų dilimo ir ridos bandymų bei matavimų metodus ir su sąlyga, kad bus tenkinamos šios sąlygos:
 - a) Komisija bus atlikusi išsamų poveikio vertinimą ir
 - b) Komisija bus surengusi tinkamas konsultacijas su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais.
4. Kai tinkama, rengdama deleguotuosius aktus, Komisija su Sąjungos klientų atstovų grupėmis bandymų būdu patikrina padangų etikečių turinį ir dizainą, siekiant užtikrinti, kad padangų etiketės būtų aiškiai suprantamos, ir paskelbia rezultatus.

14 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2020 m. birželio 25 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki to penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 13 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

15 straipsnis

Vertinimas ir ataskaita

Ne vėliau kaip 2025 m. birželio 1 d. Komisija atlieka šio reglamento vertinimą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

Toje ataskaitoje įvertinama, kiek šis reglamentas ir pagal jį priimti deleguotieji aktai buvo veiksmingi galutiniams naudotojams pasirenkant geresnių eksploatacinių savybių padangas, atsižvelgiant į šio reglamento ir pagal jį priimtų deleguotųjų aktų poveikį verslui, degalų suvartojimui, saugai, išmetamam šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui, vartotojų informuotumui ir rinkos priežiūros veiklai. Atsižvelgiant į patirtį, sukauptą taikant platesnę Reglamentu (EB) Nr. 661/2009 sukurtą sistemą, ataskaitoje taip pat įvertinamos privalomo nepriklausomos trečiosios šalies atliekamo padangų etiketėje pateikiamos informacijos tikrinimo išlaidos ir nauda.

16 straipsnis

Reglamento (ES) 2017/1369 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) 2017/1369 12 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) padėti rinkos priežiūros institucijoms atlikti savo užduotis pagal šį reglamentą ir atitinkamus deleguotuosius aktus, įskaitant jų vykdymo užtikrinimą, ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/740 (*);

(*) 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/740 dėl padangų ženklavimo pagal degalų naudojimo efektyvumą ir kitus parametrus, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1369 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 (OL L 177, 2020 6 5, p. 1).“

17 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1222/2009 panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 panaikinamas nuo 2021 m. gegužės 1 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento VIII priede pateiktą atitikties lentelę.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. gegužės 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. gegužės 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

D. M. SASSOLI

Tarybos vardu

Pirmininkė

A. METELKO-ZGOMBIĆ

I PRIEDAS

PADANGŲ BANDYMAI, KLASIFIKAVIMAS PAGAL PARAMETRUS IR MATAVIMAS

A dalis. Degalų naudojimo efektyvumo klasės ir riedėjimo varžos koeficientas

Degalų naudojimo efektyvumo klasė nustatoma ir nurodoma padangų etiketėje taikant riedėjimo varžos koeficientą (angl. *rolling resistance coefficient*, RRC, išreikštą N/kN) pagal toliau esančioje lentelėje nurodytą A–E skalę; koeficientas matuojamas pagal JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedą ir derinamas laikantis V priede nustatytos laboratorijos derinimo procedūros.

Jei padangų tipas priklauso daugiau nei vienai padangų klasei (pvz., C1 ir C2), to tipo padangų degalų naudojimo efektyvumo klasė nustatoma pagal tam padangų tipui taikomą aukščiausią padangų klasę (pvz., C2, o ne C1).

	C1 klasės padangos	C2 klasės padangos	C3 klasės padangos
Degalų naudojimo efektyvumo klasė	RRC, N/kN	RRC, N/kN	RRC, N/kN
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RR \geq 7,1$

B dalis. Sukibimo su šlapia danga klasės

1. Sukibimo su šlapia danga klasė nustatoma ir nurodoma padangų etiketėje taikant sukibimo su šlapia danga rodiklį (G) pagal toliau esančioje lentelėje nurodytą A–E skalę; rodiklis apskaičiuojamas pagal 2 punktą ir matuojamas pagal JT EEK taisyklės Nr. 117 5 priedą.

2. Sukibimo su šlapia danga rodiklio (G) apskaičiavimas

$$G = G(T) - 0,03$$

kur:

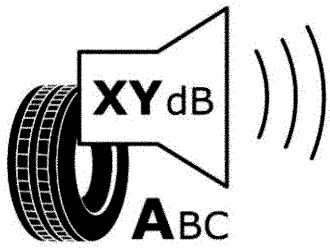
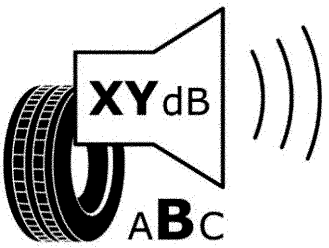
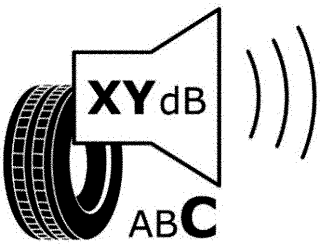
$G(T)$ = tvirtinti pateiktos padangos sukibimo su šlapia danga rodiklis, išmatuotas per vieną bandymų ciklą

	C1 klasės padangos	C2 klasės padangos	C3 klasės padangos
Sukibimo su šlapia danga klasė	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

C dalis. Išorinio riedėjimo triukšmo klasės ir išmatuota vertė

Išmatuota išorinio riedėjimo triukšmo vertė (N, išreikšta dB(A)) nurodoma decibelais ir apskaičiuojama pagal JT EEK taisyklės Nr. 117 3 priedą.

Išorinio riedėjimo triukšmo klasė nustatoma ir nurodoma padangų etiketėje taikant šias ribines vertes (*LV*), nurodytas Reglamento (EB) Nr. 661/2009 II priedo C dalyje:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

D dalis. Sukibimas su sniegu

Sukibimo su sniegu efektyvumas išbandomas pagal JT EEK taisyklės Nr. 117 7 priedą.

Padanga, atitinkanti JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, klasifikuojama kaip padanga, tinkama naudoti sudėtingomis sąlygomis ant apsnigtos dangos, ir jos etiketėje pateikiama toliau nurodyta piktograma.

E dalis. Sukibimas su ledu

Sukibimo su ledu efektyvumas išbandomas taikant patikimus, tikslius ir įmanomus atkurti metodus, įskaitant, kai tinkama, tarptautinius standartus, kuriais atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus.

Padangos, atitinkančios atitinkamas mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, padangų etiketėje pateikiama toliau nurodyta piktograma.

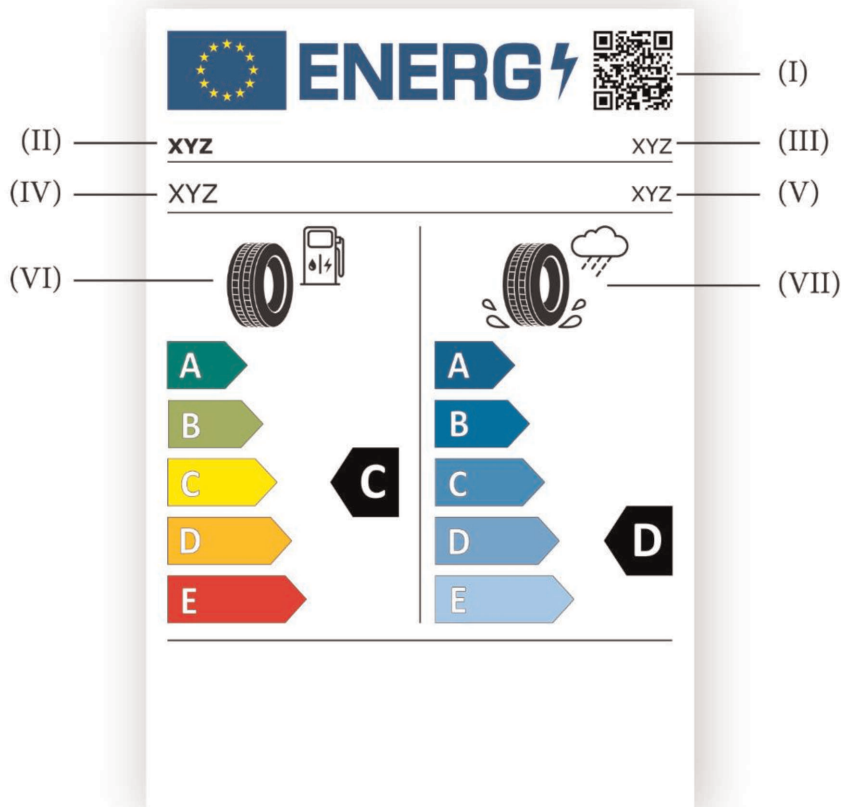

II PRIEDAS

PADANGŲ ETIKETĖS TURINYS IR FORMATAS

1. Padangų etiketės turinys

1.1. Informacija, kuri turi būti pateikta padangų etiketės viršutinėje dalyje:

I. QR kodas;

II. Tiekėjo prekybinis pavadinimas arba prekių ženklas;

III. Padangų tipo žymuo;

IV. Padangų dydžio žymuo, leidžiamos apkrovos rodiklis ir greičio kategorijos simbolis, kaip nurodyta Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (JT EEK) taisyklės Nr. 30 ⁽¹⁾ naujausioje Sąjungai taikomoje redakcijoje (toliau – JT EEK taisyklė Nr. 30) ir Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (JT EEK) taisyklės Nr. 54 ⁽²⁾ naujausioje Sąjungai taikomoje redakcijoje (toliau – JT EEK taisyklė Nr. 54) C1 klasės padangoms, C2 klasės padangoms ir C3 klasės padangoms, kai taikytina;

V. Padangų klasė, t. y. C1, C2 arba C3;

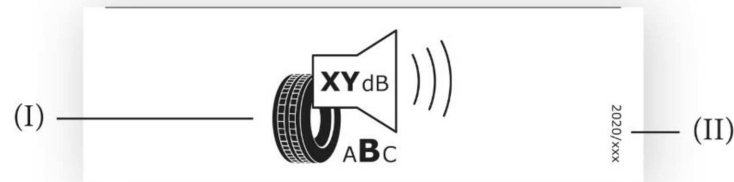
VI. Degalų naudojimo efektyvumo piktograma, skalė ir efektyvumo klasė;

⁽¹⁾ Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (toliau – JT EEK) Taisyklė Nr. 30 – Suvienodintos nuostatos dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų pneumatinių padangų tvirtinimo (OL L 201, 2008 7 30, p. 70).

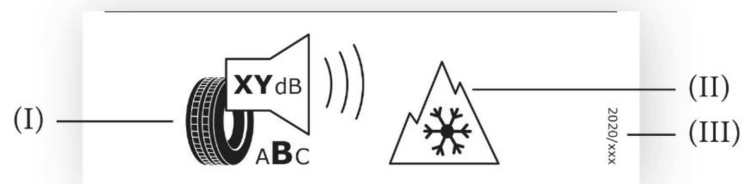
⁽²⁾ Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (toliau – JT EEK) Taisyklė Nr. 54 – Vienodos nuostatos, susijusios su komercinių transporto priemonių ir jų priekabų pneumatinių padangų patvirtinimu (OL L 183, 2008 7 11, p. 41).

VII. Sukibimo su šlapia danga piktograma, skalė ir efektyvumo klasė.

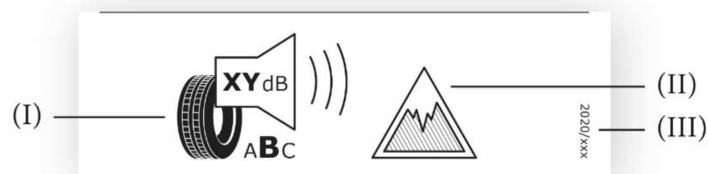
- 1.2. Informacija, kuri turi būti pateikta visų padangų, išskyrus padangas, atitinkančias JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes arba atitinkamas mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, arba abiejų šių rūšių vertes, etiketės apatinėje dalyje:

- I. Išorinio riedėjimo triukšmo piktograma, vertė (išreikšta dB(A) ir suapvalinta iki artimiausio sveikojo skaičiaus) ir efektyvumo klasė;
- II. Šio reglamento serijos numeris „2020/740“.
- 1.3. Informacija, kuri turi būti pateikta padangų, atitinkančių JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, etiketės apatinėje dalyje:

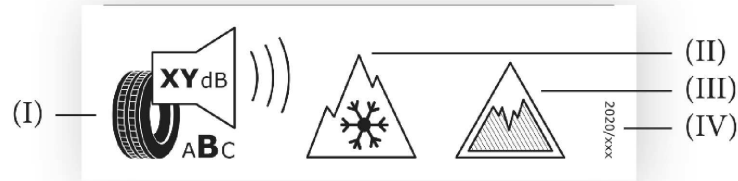

- I. Išorinio riedėjimo triukšmo piktograma, vertė (išreikšta dB(A) ir suapvalinta iki artimiausio sveikojo skaičiaus) ir efektyvumo klasė;
- II. Sukibimo su sniegu piktograma;
- III. Šio reglamento serijos numeris „2020/740“.
- 1.4. Informacija, kuri turi būti pateikta padangų, atitinkančių atitinkamas mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, etiketės apatinėje dalyje:

- I. Išorinio riedėjimo triukšmo piktograma, vertė (išreikšta dB(A) ir suapvalinta iki artimiausio sveikojo skaičiaus) ir efektyvumo klasė;
- II. Sukibimo su ledu piktograma;
- III. Šio reglamento serijos numeris „2020/740“.

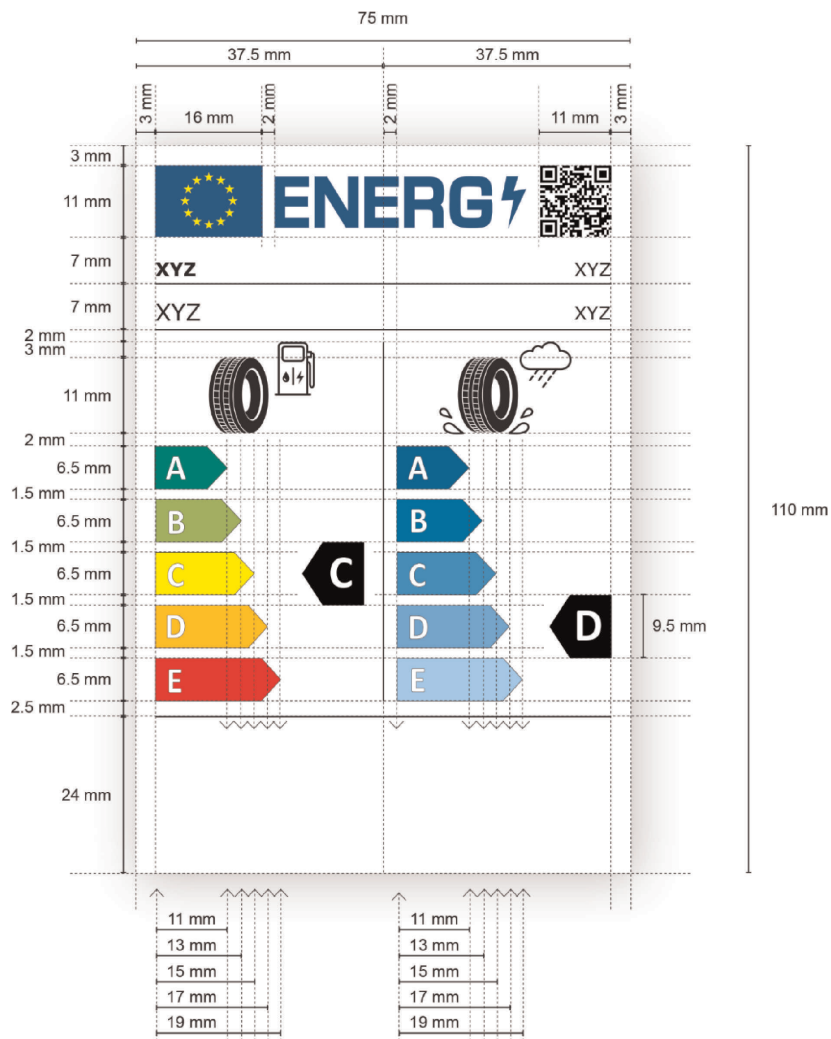
- 1.5. Informacija, kuri turi būti pateikta padangų, atitinkančių tiek JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas atitinkamas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, tiek mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, etiketės apatinėje dalyje:

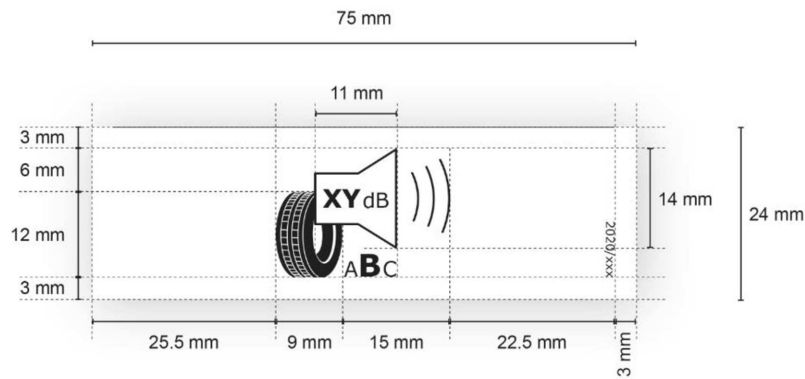
- I. Išorinio riedėjimo triukšmo piktograma, vertė (išreikšta dB(A) ir suapvalinta iki artimiausio sveikąjį skaičiaus) ir efektyvumo klasė;
- II. Sukibimo su sniegu piktograma;
- III. Sukibimo su ledu piktograma;
- IV. Šio reglamento serijos numeris „2020/740“.

2. Padangų etiketės formatas

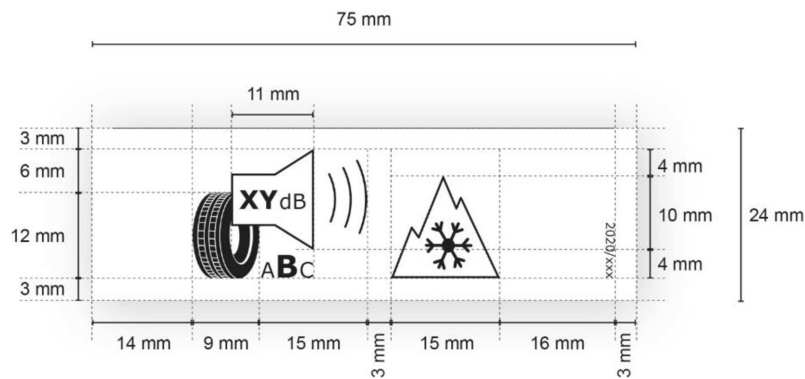
2.1. Padangų etiketės viršutinės dalies formatas:

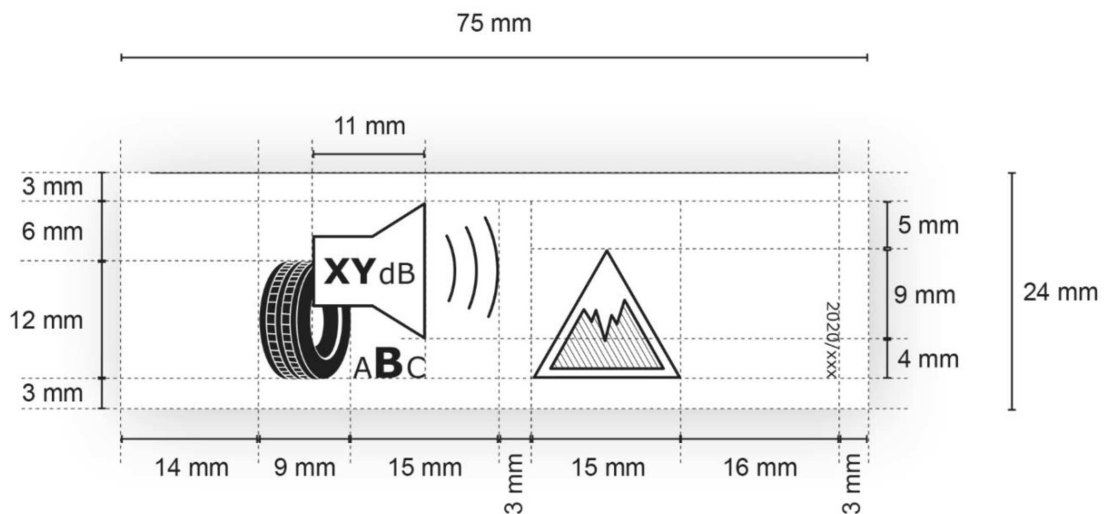
2.1.1. Padangų etiketės formatas, taikomas visų padangų, išskyrus padangas, atitinkančias JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes arba atitinkamas mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, arba abiejų šių rūšių vertes, etiketės apatinei daliai:

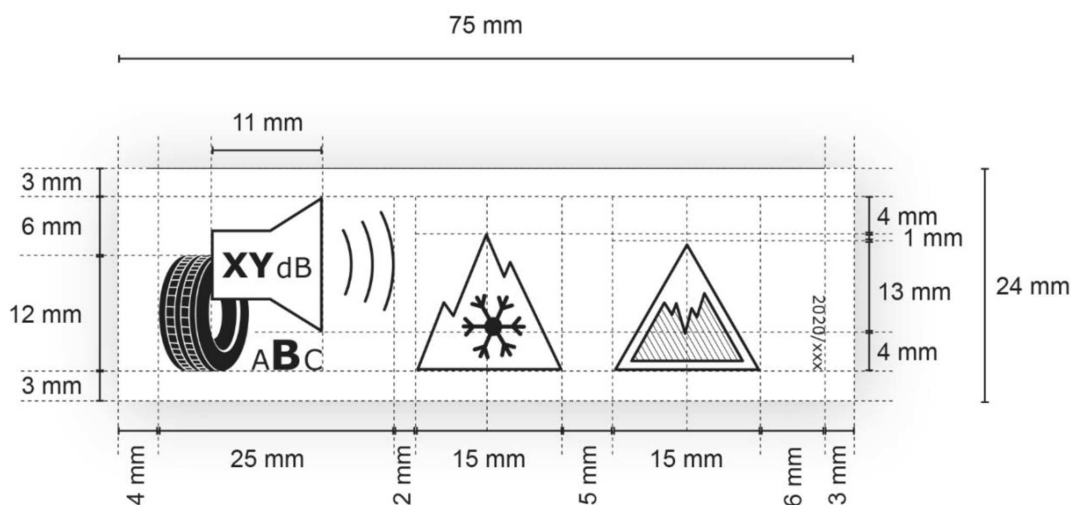
2.1.2. Padangų etiketės formatas, taikomas padangų, atitinkančių JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, etiketės apatinei daliai:

2.1.3. Padangų etiketės formatas, taikomas padangų, atitinkančių mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, etiketės apatinei daliai:

2.1.4. Padangų etiketės formatas, taikomas padangų, atitinkančių tiek JT EEK taisyklėje Nr. 117 nustatytas atitinkamas mažiausias sukibimo su sniegu rodiklio vertes, tiek mažiausias sukibimo su ledu rodiklio vertes, etiketės apatinei daliai:

2.2. Taikant 2.1 punktą:

- mažiausias padangų etiketės dydis: plotis – 75 mm, aukštis – 110 mm. Jei padangų etiketė yra atspausdinta didesniu formatu, jos turinys vis tiek turi būti proporcingas pirmiau nurodytoms specifikacijoms;
- padangų etiketės fonas: 100 % balta spalva;
- šriftas: „Verdana“ ir „Calibri“;
- padangų etiketę sudarančių elementų matmenys ir specifikacijos: kaip nurodyta pirmiau;
- spalvų kodai, naudojant CMYK (*cyan, magenta, yellow, black*), turi atitikti visus šiuos reikalavimus:
 - ES logotipo spalvos:
 - fonas: 100,80,0,0,
 - žvaigždutės: 0,0,100,0,
 - energijos vartojimo efektyvumo logotipo spalva: 100,80,0,0,
 - QR kodas: 100 % juoda spalva,
 - tiekėjo pavadinimas ar prekių ženklas: 100 % juoda spalva, šriftas „Verdana Bold“, 7 pt,
 - padangų tipo žymuo: 100 % juoda spalva, šriftas „Verdana Regular“, 7 pt,
 - padangų dydžio žymuo, leidžiamos apkrovos rodiklis ir greičio kategorijos simbolis: 100 % juoda spalva, šriftas „Verdana Regular“, 10 pt,
 - padangų klasė: 100 % juoda spalva, šriftas „Verdana Regular“, 7 pt, išlygiuota palei dešinę kraštą,
 - kuro vartojimo efektyvumo skalės ir sukibimo su šlapia danga skalės raidės: 100 % juoda spalva, šriftas „Calibri Bold“, 19 pt; raidės sucentruotos pagal ašį, nutolusią 4,5 mm į kairę nuo rodyklių,
 - rodyklių, atitinkančių degalų naudojimo efektyvumo A–E klases, CMYK spalvų kodai:
 - A klasė: 100,0,100,0,
 - B klasė: 45,0,100,0,
 - C klasė: 0,0,100,0,
 - D klasė: 0,30,100,0,
 - E klasė: 0,100,100,0,

- rodyklių, atitinkančių sukibimo su šlapia danga A–E skalę, CMYK spalvų kodai:
 - A: 100,60,0,0,
 - B: 90,40,0,0,
 - C: 65,20,0,0,
 - D: 50,10,0,0,
 - E: 30,0,0,0,
 - vidaus skirikliai: linijų storis –0,5 pt, spalva – 100 % juoda,
 - degalų naudojimo efektyvumo klasės raidė: 100 % balta spalva, šriftas „Calibri Bold“, 33 pt. Degalų naudojimo efektyvumo ir sukibimo su šlapia danga klasės rodyklės ir atitinkamos A–E skalės rodyklės turi būti išdėstytos taip, kad jų smaigaliai būtų vienoje linijoje. Raidė rodyklėje, nurodancioje degalų naudojimo efektyvumo klasę ir sukibimo su šlapia danga klasę, turi būti rodyklės stačiakampės dalies, kuri yra 100 % juodos spalvos, centre,
 - degalų naudojimo efektyvumo piktograma: plotis – 16 mm, aukštis – 14 mm, linijų storis – 1 pt, spalva: 100 % juoda,
 - sukibimo su šlapia danga piktograma: plotis – 20 mm, aukštis – 14 mm, linijų storis – 1 pt, spalva: 100 % juoda,
 - išorinio riedėjimo triukšmo piktograma: plotis – 24 mm, aukštis – 18 mm, storis – 1 pt, spalva: 100 % juoda. Decibelų skaičius garsiakalbyje – šriftas „Verdana Bold“, dydis – 12 pt; vienetas „dB“ – šriftas „Regular“, 9 pt; išorinio riedėjimo triukšmo klasių intervalas (nuo A iki C) – centre po piktograma, priskirtos išorinio riedėjimo triukšmo klasės raidė nurodyta šriftu „Verdana Bold“, 16 pt, o kitų išorinio riedėjimo triukšmo klasių raidės – šriftu „Verdana Regular“, 10 pt,
 - sukibimo su sniegu piktograma: plotis – 15 mm, aukštis – 13 mm, linijų storis – 1 pt, spalva: 100 % juoda,
 - sukibimo su ledu piktograma: plotis – 15 mm, aukštis – 13 mm, linijų storis – 1 pt, įžambių juostelių storis –0,5 pt, spalva: 100 % juoda,
 - reglamento numeris turi būti 100 % juodos spalvos, šriftas – „Verdana Regular“, 6 pt.
-

III PRIEDAS

GAMINIO INFORMACIJOS LAPAS

Padangų gaminio informacijos lape pateikiama informacija įtraukiama į gaminio brošiūrą ar kitą kartu su padanga teikiamą leidinį ir jame nurodoma ši informacija:

- a) tiekėjo arba gamintojo, jei jis nėra tiekėjas, prekybinis pavadinimas ar prekių ženklas;
 - b) padangų tipo žymuo;
 - c) padangos dydžio žymuo, leidžiamos apkrovos rodiklis ir greičio kategorijos simbolis, kaip nurodyta JT EEK taisyklėje Nr. 30 arba JT EEK taisyklėje Nr. 54 C1 klasės padangoms, C2 klasės padangoms ir C3 klasės padangoms, kai taikytina;
 - d) padangos degalų naudojimo efektyvumo klasė pagal I priedą;
 - e) padangos sukibimo su šlapia danga klasė pagal I priedą;
 - f) išorinio riedėjimo triukšmo klasė ir vertė decibelais pagal I priedą;
 - g) tai, ar tai yra padanga, tinkama naudoti sudėtingomis sąlygomis ant apsnigtos dangos;
 - h) tai, ar tai yra ledui pritaikyta padanga;
 - i) padangų tipo gamybos pradžios data (du skaitmenys žymi savaitę, du skaitmenys – metus);
 - j) padangų tipo gamybos pabaigos data, kai ji žinoma (du skaitmenys žymi savaitę, du skaitmenys – metus).
-

IV PRIEDAS

TECHNINĖJE REKLAMINĖJE MEDŽIAGOJE PATEIKIAMA INFORMACIJA

1. Techninėje reklaminėje medžiagoje informacija apie padangas pateikiama šia eilės tvarka:
 - a) degalų naudojimo efektyvumo klasė (raidė nuo A iki E);
 - b) sukibimo su šlapia danga klasė (raidė nuo A iki E);
 - c) išorinio riedėjimo triukšmo klasė ir išmatuota vertė (dB);
 - d) tai, ar tai yra padanga, tinkama naudoti sudėtingomis sąlygomis ant apsnigtos dangos;
 - e) tai, ar tai yra ledui pritaikyta padanga.
2. 1 punkte nurodyta informacija turi atitikti šiuos reikalavimus:
 - a) ji turi būti lengvai skaitoma;
 - b) ji turi būti lengvai suprantama;
 - c) jei tai pačiai padangų šeimai priklausančių tipų padangos priskiriamos skirtingoms klasėms atsižvelgiant į jų dydį ar kitas savybes, turi būti nurodytas intervalas tarp blogiausias ir geriausias eksploatacines savybes turinčių padangų tipų.
3. Tiekėjai savo interneto svetainėse taip pat pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą į atitinkamą šiam reglamentui skirtą Komisijos tinklalapį;
 - b) padangų etiketėje išspausdintų piktogramų paaiškinimą;
 - c) pareiškimą, kuriame atkreipiamas dėmesys į tai, kad faktinis sutaupyto degalų kiekis ir kelių eismo saugumas labai priklauso nuo vairuotojo elgesio, visų pirma nuo šių veiksnių:
 - pasirinkus ekonomišką ir ekologišką vairavimo būdą galima labai sumažinti sunaudojamų degalų kiekį,
 - siekiant optimizuoti degalų naudojimo efektyvumą ir sukibimą su šlapia danga, reikia reguliariai tikrinti padangų slėgį,
 - visada turi būti laikomasi nurodymų dėl stabdymo kelio.
4. Tiekėjai ir platintojai savo interneto svetainėse, kai aktualu, taip pat pateikia pareiškimą, kuriame atkreipiamas dėmesys į tai, kad ledui pritaikytos padangos yra specialiai suprojektuotos apledėjusiai ir suspaustu sniegu padengtai kelio dangai ir turėtų būti naudojamos tik labai atšiauriomis klimato sąlygomis (pvz., esant žemai temperatūrai), ir kad naudojant ledui pritaikytas padangas mažiau atšiauriomis klimato sąlygomis (pvz., šlapios dangos sąlygomis ar esant aukštesnei temperatūrai) jų efektyvumas gali būti neoptimalus, ypač sukibimo su šlapia danga, transporto priemonės valdymo ir padangų nusidėvėjimo požiūriu.

V PRIEDAS

LABORATORIJOS DERINIMO PROCEDŪRA RIEDĖJIMO VARŽAI MATUOTI

1. Terminų apibrėžtys

Laboratorijos derinimo procedūros riedėjimo varžai matuoti tikslais vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- 1) etaloninė laboratorija – laboratorija, kuri yra laboratorijų, kurių pavadinimai yra paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* laboratorijos derinimo procedūros tikslais, tinklo dalis ir kuri, naudodama savo etaloninę mašiną, gali pasiekti 3 skirsnyje nustatytą bandymų rezultatų tikslumą;
- 2) laboratorija kandidatė – laboratorijos derinimo procedūroje dalyvaujanti laboratorija, kuri nėra etaloninė laboratorija;
- 3) derinimo padanga – padanga, išbandoma laboratorijos derinimo procedūros atlikimo tikslu;
- 4) derinimo padangų komplektas – penkių arba daugiau derinimo padangų rinkinys vienos mašinos derinimui;
- 5) suteiktoji vertė – teorinė vienos derinimo padangos riedėjimo varžos koeficiento (RRC) vertė, išmatuota teorinėje laboratorijoje, kuri yra tipinė etaloninių laboratorijų tinklo laboratorija ir kuri naudojama laboratorijos derinimo procedūrai atlikti;
- 6) mašina – kiekvienas padangų bandymų velenas taikant vieną konkretų matavimo metodą, pavyzdžiui, du velenai viename būgne nelaikomi viena mašina.

2. Bendrosios nuostatos

2.1. Principai

Etaloninėje laboratorijoje (*l*) išmatuotas (*m*) riedėjimo varžos koeficientas ($RRC_{m,l}$) suderinamas su etaloninių laboratorijų tinklo suteiktosiomis vertėmis.

Laboratorijoje kandidatėje (*c*) naudojant mašiną gautas išmatuotas (*m*) riedėjimo varžos koeficientas ($RRC_{m,c}$), suderinamas per vieną jos pasirinktą tinklo etaloninę laboratoriją.

2.2. Padangų atrankos reikalavimai

Derinimo padangų komplektas laboratorijos derinimo procedūrai parenkamas laikantis toliau nurodytų kriterijų. Parenkamas vienas bendras C1 klasės padangų ir C2 klasės padangų derinimo komplektas ir vienas C3 klasės derinimo padangų komplektas:

- a) derinimo padangų komplektas parenkamas taip, kad aprėptų skirtingas C1 klasės padangų ir C2 klasės padangų kartu arba C3 klasės padangų RRC vertes; bet kuriuo atveju prieš derinimą ir po jo skirtumas tarp derinimo padangų komplekto didžiausio RRC_m ir padangų komplekto mažiausio RRC_m turi būti bent:
 - i) 3 N/kN – C1 klasės padangų ir C2 klasės padangų atveju ir
 - ii) 2 N/kN – C3 klasės padangų atveju;
- b) laboratorijose kandidatėse arba etaloninėse laboratorijose nustatytos RRC_m vertės ($RRC_{m,c}$ arba $RRC_{m,l}$), pagrįstos deklaruotomis kiekvienos derinimo komplekto derinimo padangos RRC vertėmis, turi būti pasiskirsčiusios tolygiai;
- c) leidžiamos apkrovos rodiklio verčių diapazonas turi tinkamai aprėpti visas numatomas bandyti padangas, užtikrinant, kad riedėjimo varžos verčių diapazonas taip pat aprėptų visas numatomas bandyti padangas.

Kiekviena derinimo padanga prieš naudojimą patikrinama ir pakeičiama, kai:

- a) paaiškėja, kad derinimo padanga dėl savo būklės nebetinka tolesniems bandymams arba
- b) pritaikius koregavimą dėl mašinos slinkio nustatomi didesni kaip 1,5 % $RRC_{m,c}$ arba $RRC_{m,l}$ nuokrypiai, palyginti su ankstesniais matavimais.

2.3. Matavimo metodas

Etaloninėje laboratorijoje kiekviena derinimo padanga matuojama keturis kartus ir trijų paskutinių kartų rezultatai saugomi vėlesnei analizei, laikantis JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo 4 punkto ir taikant JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo 3 punkte išdėstytas sąlygas.

Laboratorijoje kandidatėje kiekviena derinimo padanga matuojama $(n + 1)$ kartų (n vertė nustatyta šio priedo 5 dalyje) ir n paskutinių kartų rezultatai saugomi vėlesnei analizei, laikantis JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo 4 dalies ir taikant JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo 3 punkte išdėstytas sąlygas.

Kiekvieną kartą matuojant derinimo padangą visas ratas (padanga ir ratas) nuimamas nuo mašinos ir iš naujo pakartojama visa bandymo procedūra, nurodyta JT EEK taisyklės Nr. 6 priedo 4 punkte.

Laboratorija kandidatė arba etaloninė laboratorija apskaičiuoja:

- per kiekvieną matavimą išmatuotą kiekvienos derinimo padangos vertę, kaip nurodyta JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo 6.2 ir 6.3 punktuose (t. y. vertė pakoreguota 25 °C temperatūrai ir 2 m būgno skersmeniui);
- kiekvienos derinimo padangos trijų paskiausių išmatuotų verčių vidurkį (etaloninių laboratorijų atveju) arba kiekvienos derinimo padangos n paskiausių išmatuotų verčių vidurkį (laboratorijų kandidačių atveju) ir
- standartinį nuokrypį (σ_m) taip:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} Cr_{i,j} \right)^2}$$

kur:

- i derinimo padangos numeris nuo 1 iki p ;
- j atitinkamos derinimo padangos matavimo kartas nuo 2 iki $n + 1$ iš n paskiausių kartojamų matavimų;
- $n + 1$ padangos matavimo kartų skaičius (etaloninių laboratorijų atveju $n + 1 = 4$, o laboratorijų kandidačių atveju $n + 1 \geq 4$);
- p derinimo padangų skaičius ($p \geq 5$).

2.4. Skaičiavimo ir rezultatų duomenų formatas

Išmatuotos RRC vertės, pakoreguotos pagal būgno skersmenį ir temperatūrą, apvalinamos šimtųjų tikslumu.

Tada atliekami skaičiavimai naudojant visus skaitmenis: vertės daugiau neapvalinamos, išskyrus galutinio derinimo lygtis.

Visos standartinio nuokrypio vertės pateikiamos tūkstantųjų tikslumu.

Visos RRC vertės pateikiamos šimtųjų tikslumu.

Visi derinimo koeficientai ($A1_b$, $B1_b$, $A2_c$ ir $B2_c$) apvalinami ir pateikiami dešimtųjų tikslumu.

3. Etaloninėms laboratorijoms taikomi reikalavimai ir suteiktųjų verčių nustatymas

Kiekvienos derinimo padangos suteiktąsias vertes nustato etaloninių laboratorijų tinklas. Kas dvejus metus tinklas įvertina suteiktųjų verčių pastovumą ir pagrįstumą.

Kiekviena tinkle dalyvaujanti etaloninė laboratorija laikosi JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo specifikacijų ir užtikrina, kad jos matavimų standartinis nuokrypis (σ_m) būtų:

- ne didesnis kaip 0,05 N/kN – C1 klasės padangų ir C2 klasės padangų atveju ir
- ne didesnis kaip 0,05 N/kN – C3 klasės padangų atveju.

Derinimo padangų rinkiniai, atrinkti pagal 2.2 skirsnį, kiekvienoje tinklo etaloninėje laboratorijoje matuojami pagal 2.3 skirsnį.

Kiekvienos derinimo padangos suteiktoji vertė yra tinklo etaloninių laboratorijų nurodytų šios derinimo padangos verčių vidurkis.

4. Etaloniškos laboratorijos derinimo su suteiktosiomis vertėmis procedūra

Kiekviena etaloniškos laboratorija (l) prisiderina prie kiekvieno naujo suteiktųjų verčių rinkinio ir kiekvieną kartą po reikšmingų mašinos pakeitimų ar nustačius mašinos kontrolinių duomenų slinkį atliekant kontrolinės padangos matavimus.

Derinant visus atskirus duomenis taikomas tiesinės regresijos metodas. Regresijos koeficientai, $A1_l$ ir $B1_l$, apskaičiuojami taip:

$$RRC = A1_l \times RRC_{m,l} + B1_l$$

kur:

RRC – riedėjimo varžos koeficiento suteiktoji vertė;

$RRC_{m,l}$ – etaloniškos laboratorijos (l) atskira išmatuota riedėjimo varžos koeficiento vertė (įskaitant su temperatūra ir būgno skersmeniu susijusius koregavimus).

5. Laboratorijoms kandidatėms taikomi reikalavimai

Laboratorijos kandidatės kartoją kiekvienos mašinos derinimo procedūrą bent kartą per dvejus metus ir kiekvieną kartą po reikšmingų mašinos pakeitimų ar nustačius mašinos kontrolinių duomenų slinkį atliekant kontrolinės padangos matavimus.

Bendras penkių skirtingų padangų komplektas, parinktas pagal 2.2 skirsnį, matuojamas pagal 2.3 skirsnį pirmiausia laboratorijoje kandidatėje ir po to vienoje iš etaloniškos laboratorijų. Laboratorijos kandidatės prašymu gali būti išbandomos daugiau nei penkios derinimo padangos.

Laboratorija kandidatė pateikia derinimo padangų komplektą pasirinktai etaloniškos laboratorijai.

Laboratorija kandidatė (c) turi atitikti JT EEK taisyklės Nr. 117 6 priedo specifikacijas; pageidautina, kad jos matavimų standartinis nuokrypis (σ_m) būtų:

a) ne didesnis kaip 0,075 N/kN – C1 klasės padangų ir C2 klasės padangų atveju ir

b) ne didesnis kaip 0,06 N/kN – C3 klasės padangų atveju.

Jei laboratorijos kandidatės matavimų standartinis nuokrypis (σ_m) viršija keturių matavimų vertes, tris paskiausias matavimus panaudojus skaičiavimams, matavimo kartų skaičius $n+1$ visai siuntai padidinamas taip:

$$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2; \text{ vertė apvalinama iki artimiausio didesnio sveikąjį skaičių;}$$

kur:

$$\gamma = 0,043 \text{ N/kN C1 klasės padangoms ir C2 klasės padangoms,}$$

$$\gamma = 0,035 \text{ N/kN C3 klasės padangoms.}$$

6. Laboratorijos kandidatės derinimo procedūra

Viena tinklo etaloniškos laboratorija (l) apskaičiuoja visų laboratorijos kandidatės (c) atskirų duomenų tiesinės regresijos funkciją. Regresijos koeficientai, $A2_c$ ir $B2_c$, apskaičiuojami taip:

$$RRC_{m,l} = A2_c \times RRC_{m,c} + B2_c$$

kur:

$RRC_{m,l}$ – etaloniškos laboratorijos (l) išmatuota riedėjimo varžos koeficiento atskira vertė (įskaitant su temperatūra ir būgno skersmeniu susijusius koregavimus);

$RRC_{m,c}$ – laboratorijos kandidatės (c) išmatuota riedėjimo varžos koeficiento atskira vertė (įskaitant su temperatūra ir būgno skersmeniu susijusius koregavimus).

Jeigu determinacijos koeficientas R^2 yra mažesnis kaip 0,97, laboratorija kandidatė nederinama.

Suderintas laboratorijos kandidatės išbandytų padangų RRC turi būti apskaičiuojamas taip:

$$RRC = (A1_l \times A2_c) \times RRC_{m,c} + (A1_l \times B2_c + B1_l)$$

VI PRIEDAS

PATIKROS PROCEDŪRA

Tiekėjo nustatyto kiekvieno padangų tipo arba kiekvienos padangų grupės atitiktis šiame reglamente nurodytoms degalų naudojimo efektyvumo, sukibimo su šlapia danga ir išorinio riedėjimo triukšmo klasėms ir deklaruotoms vertėms, taip pat bet kokia padangų etiketėje pateikiama papildoma informacija apie efektyvumą vertinama taikant vieną iš toliau nurodytų procedūrų:

1. Pirmiausia išbandoma viena padanga arba padangų rinkinys. Jei išmatuotos vertės atitinka deklaruotas klases arba deklaruotą išorinio riedėjimo triukšmo vertę neviršijant toliau pateikiamoje lentelėje nurodytų leidžiamųjų patikros nuokrypų, padangų etiketė laikoma atitinkančia šį reglamentą.

Jei išmatuotos vertės neatitinka deklaruotų klasių arba deklaruotos išorinio riedėjimo triukšmo vertės pagal toliau pateikiamoje lentelėje nurodytas leidžiamąsias patikros nuokrypas, turi būti išbandytos dar trys papildomos padangos arba padangų komplektai. Deklaruotai informacijai patikrinti turi būti naudojamas trijų papildomų išbandytų padangų arba padangų komplektų verčių vidurkis, atsižvelgiant į toliau pateikiamoje lentelėje nurodytas leidžiamąsias patikros nuokrypas.

2. Jei padangų etiketėje nurodytos klasės ar vertės yra nustatytos remiantis tipo patvirtinimo bandymų rezultatais, gautais pagal Reglamentą (EB) Nr. 661/2009 arba JT EEK taisyklę Nr. 117, valstybės narės gali naudoti matavimų duomenis, gautus atliekant padangų gamybos atitikties bandymus, atliktus pagal Reglamente (ES) 2018/858 nustatytą tipo patvirtinimo procedūrą.

Vertinant matavimo duomenis, gautus atliekant gamybos atitikties bandymus, atsižvelgiama į toliau pateikiamoje lentelėje nurodytas leidžiamąsias patikros nuokrypas.

Matuojamas parametras	Leidžiamosios patikros nuokrypos
Riedėjimo varžos koeficientas (degalų naudojimo efektyvumas)	Suderinta išmatuota vertė deklaruotos klasės viršutinės ribos (didžiausio RRC) neviršija daugiau kaip 0,3 N/kN.
Išorinis riedėjimo triukšmas	Išmatuota vertė deklaruotos vertės N neviršija daugiau kaip 1 dB(A).
Sukibimas su šlapia danga	Išmatuota vertė $G(T)$ yra ne mažesnė kaip deklaruotos klasės apatinė riba (mažiausia G vertė).
Sukibimas su sniegu	Išmatuota vertė yra ne mažesnė kaip mažiausias sukibimo su sniegu rodiklis.
Sukibimas su ledu	Išmatuota vertė yra ne mažesnė kaip mažiausias sukibimo su ledu rodiklis.

VII PRIEDAS

INFORMACIJA, KURIĄ TIEKĖJAS TURI NURODYTI GAMINIŲ DUOMENŲ BAZĖJE

1. Informacija, kuri turi būti nurodyta gaminių duomenų bazės viešojoje dalyje:
 - a) tiekėjo pavadinimas arba prekių ženklas, adresas, kontaktiniai duomenys ir kita tiekėją identifikuojanti teisinė informacija;
 - b) padangų tipo žymuo;
 - c) elektroninė padangų etiketė;
 - d) padangų etiketėje nurodyta (-os) klasė (-ės) ir kiti parametrai ir
 - e) elektroniniame gaminio informacijos lape nurodyti parametrai.
 2. Informacija, kuri turi būti nurodyta gaminių duomenų bazės atitikties dalyje:
 - a) visų lygiaverčių tipų padangų, kurios jau pateiktos rinkai, padangų tipo žymuo;
 - b) bendras padangų tipo aprašymas, įskaitant padangos matmenis, leidžiamos apkrovos rodiklį ir greičio klasę, kuriame pateiktos informacijos pakanka, kad padangą būtų galima vienareikšmiškai ir lengvai identifikuoti;
 - c) padangų bandymų, klasifikavimo ir matavimo pagal I priede nustatytus parametrus protokolai;
 - d) konkrečios atsargumo priemonės (jei yra nustatytos), kurių turi būti imamasi to tipo padangą surenkant, instaliuojant, prižiūrint ar bandant;
 - e) išmatuoti padangų tipo techniniai parametrai, kai aktualu, ir
 - f) su išmatuotais techniniais parametrais atlikti skaičiavimai.
-

VIII PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	-
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 punktas	3 straipsnio 1 punktas
-	3 straipsnio 2 punktas
3 straipsnio 2 punktas	3 straipsnio 3 punktas
-	3 straipsnio 4 punktas
-	3 straipsnio 5 punktas
3 straipsnio 3 punktas	3 straipsnio 6 punktas
3 straipsnio 4 punktas	3 straipsnio 7 punktas
-	3 straipsnio 8 punktas
3 straipsnio 5 punktas	3 straipsnio 9 punktas
-	3 straipsnio 10 punktas
-	3 straipsnio 11 punktas
3 straipsnio 6 punktas	3 straipsnio 12 punktas
3 straipsnio 7 punktas	3 straipsnio 13 punktas
3 straipsnio 8 punktas	3 straipsnio 14 punktas
3 straipsnio 9 punktas	3 straipsnio 15 punktas
3 straipsnio 10 punktas	3 straipsnio 16 punktas
3 straipsnio 11 punktas	3 straipsnio 17 punktas
-	3 straipsnio 18 punktas
3 straipsnio 12 punktas	3 straipsnio 19 punktas
3 straipsnio 13 punktas	3 straipsnio 20 punktas
-	3 straipsnio 21 punktas
-	3 straipsnio 22 punktas
-	3 straipsnio 23 punktas
-	3 straipsnio 24 punktas
4 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies b punktas
4 straipsnio 2 dalis	-

Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009	Šis reglamentas
-	4 straipsnio 2 dalis
-	4 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 5 dalis
-	4 straipsnio 6 dalis
-	4 straipsnio 7 dalis
-	4 straipsnio 8 dalis
-	4 straipsnio 9 dalis
-	4 straipsnio 10 dalis
-	5 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 dalies a punktas	6 straipsnio 1 dalies a punktas
5 straipsnio 1 dalies b punktas	6 straipsnio 1 dalies b punktas
-	6 straipsnio 2 dalis
-	6 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 3 dalis	-
-	6 straipsnio 5 dalis
-	6 straipsnio 6 dalis
-	6 straipsnio 7 dalis
6 straipsnis	7 straipsnis
-	8 straipsnis
7 straipsnis	9 straipsnis
8 straipsnis	10 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalies antras sakinys	4 straipsnio 5 dalis
10 straipsnis	11 straipsnio 2 dalis
-	11 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio a punktas	-
11 straipsnio b punktas	-
11 straipsnio c punktas	13 straipsnio 1 dalies b punktas
12 straipsnis	11 straipsnio 4 dalis
-	11 straipsnio 5 dalis
-	12 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009	Šis reglamentas
-	13 straipsnis
-	13 straipsnio 1 dalis
-	13 straipsnio 2 dalis
-	13 straipsnio 3 dalis
-	13 straipsnio 4 dalis
-	14 straipsnis
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
-	15 straipsnis
15 straipsnis	-
-	16 straipsnis
-	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
-	III priedas
III priedas	IV priedas
IV priedas	VI priedas
IVa priedas	V priedas
V priedas	-
-	VII priedas
-	VIII priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2020/741

2020 m. gegužės 25 d.

dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) vandens ištekliai Sąjungoje vis labiau naudojami, todėl vandens ima stigti ir prastėja jo kokybė. Dėl miestų plėtros ir žemės ūkio veiklos smarkiai sumažėjusį gėlo vandens prieinamumą ypač pablogina klimato kaita, nuspėjamos oro sąlygos ir sausras;
- (2) Sąjunga galėtų geriau spręsti vis didėjančias su vandens ištekliais susijusias problemas, jei būtų plačiau naudojamas išvalytas nuotekų vanduo, ribojamas vandens paėmimas iš paviršinio vandens telkinių ir požeminio vandens telkinių, mažinamas išvalytų nuotekų išleidimo į vandens telkinius poveikis ir skatinama taupyti vandenį pasitelkiant įvairialypį miesto nuotekų panaudojimą, tuo pat metu užtikrinant aukštą aplinkos apsaugos lygį. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB ⁽⁴⁾ pakartotinis vandens naudojimas, drauge su efektyvaus vandens naudojimo technologijų skatinimu pramonėje ir vandenį taupančiais drėkinimo metodais, nurodytas kaip viena iš papildomų priemonių, kurias valstybės narės gali nuspręsti taikyti, kad įgyvendintų tos direktyvos tikslus pasiekti kokybiškai ir kiekybiškai gerą paviršinio vandens telkinių ir požeminio vandens telkinių būklę. Tarybos direktyva 91/271/EEB ⁽⁵⁾ reikalaujama, kad išvalytos nuotekos, jei tikslinga, būtų naudojamos pakartotinai;
- (3) 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos komunikate „Europos vandens išteklių išsaugojimo metmenys“ pabrėžiamas poreikis parengti priemonę, kuria Sąjungos lygmeniu būtų reguliuojami pakartotinio vandens naudojimo standartai, kad būtų pašalintos kliūtys plačiai naudoti tokią alternatyvią vandens tiekimo galimybę, t. y. tokią, kuri padėtų sumažinti vandens trūkumą ir tiekimo sistemų pažeidžiamumą;
- (4) 2007 m. liepos 18 d. Komisijos komunikate „Vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimas“ nustatyta priemonių, kurias valstybės narės turėtų apsvarstyti valdydamos vandens trūkumą ir sausras, hierarchija. Jame nustatoma, kad regionuose, kuriuose visos prevencinės priemonės buvo įgyvendintos laikantis vandens hierarchijos ir kuriuose vandens poreikis vis dar viršija turimus išteklius, tam tikromis aplinkybėmis ir deramai atsižvelgiant į sąnaudų ir naudos aspektą, kaip alternatyvą didelių sausrų padariniams šalinti galima numatyti papildomos vandens tiekimo infrastruktūros naudojimą;

⁽¹⁾ OL C 110, 2019 3 22, p. 94.

⁽²⁾ OL C 86, 2019 3 7, p. 353.

⁽³⁾ 2019 m. vasario 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2020 m. balandžio 7 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 147, 2020 5 4, p. 1). 2020 m. gegužės 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽⁵⁾ 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40).

- (5) Europos Parlamentas savo 2008 m. spalio 9 d. rezoliucijoje dėl vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimo ⁽⁹⁾ primena, kad tvarkant vandens išteklius pirmenybė turėtų būti teikiama į paklausą orientuotam požiūriui, tačiau laikosi nuomonės, kad tvarkydama vandens išteklius Sąjunga turėtų laikytis holistinio požiūrio, pagal kurį būtų derinamos paklausos valdymo, esamų vandens ciklo išteklių optimizavimo ir naujų išteklių kūrimo priemonės, o rengiant šį požiūrį reikia atsižvelgti į aplinkos, socialinius ir ekonominius aspektus;
- (6) savo 2015 m. gruodžio 2 d. komunikate „Uždaro ciklo kūrimas – ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ Komisija įsipareigojo imtis veiksmų, kad būtų skatinamas pakartotinis išvalytų nuotekų naudojimas, įskaitant pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų rengimą. Komisija turėtų atnaujinti savo veiksmų planą ir toliau laikyti vandens išteklius prioritetine veiksmų sritimi;
- (7) šio reglamento tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas pakartotinai naudoti vandenį, jei tik tai tikslinga ir ekonomiškai efektyvu, sukuriant palankią sistemą toms valstybėms narėms, kurios nori arba turi pakartotinai naudoti vandenį. Daugeliui valstybių narių pakartotinis vandens naudojimas yra daug žadantis pasirinkimas, tačiau šiuo metu tik nedidelis jų skaičius pakartotinai naudoja vandenį ir tuo atžvilgiu yra priėmusios nacionalinės teisės aktus ar nacionalinius standartus. Šis reglamentas turėtų būti pakankamai lankstus, kad būtų sudarytos sąlygos tęsti pakartotinio vandens naudojimo praktiką, ir kad užtikrintų galimybę kitoms valstybėms narėms taikyti tas taisykles, jei jos vėlesniame etape nuspręstų pradėti taikyti šią praktiką. Bet koks sprendimas netaikyti pakartotinio vandens naudojimo turėtų būti tinkamai pagrįstas remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais ir būti reguliariai peržiūrimas;
- (8) Direktyva 2000/60/EB valstybėms narėms suteikiama būtino lankstumo siekiant įtraukti papildomas priemones į priemonių, kurias jos priima siekiant remti jų pastangas pasiekti ta direktyva nustatytus vandens kokybės tikslus, programas. Direktyvos 2000/60/EB VI priedo B dalyje pateiktas nebaigtinis papildomų priemonių sąrašas apima, be kitų priemonių, ir pakartotinio vandens naudojimo priemones. Šiame kontekste ir laikantis priemonių, kurias valstybės narės galėtų svarstyti siekdamos spręsti su vandens trūkumu ir sausromis susijusias problemas, hierarchijos, pagal kurią skatinamos priemonės (nuo vandens taupymo iki vandens kainų politikos ir alternatyvių sprendimų), taip pat tinkamai atsižvelgiant į sąnaudų ir naudos aspektą, šiuo reglamentu nustatyti pakartotinio vandens naudojimo minimalieji reikalavimai turėtų būti taikomi tuo atveju, kai drėkinimui žemės ūkyje pakartotinai naudojamos išvalytos miesto nuotekos iš miesto nuotekų valymo įrenginių pagal Direktyvą 91/271/EEB;
- (9) manoma, kad pakartotinis tinkamai išvalytų nuotekų, pavyzdžiui, gaunamų iš miesto nuotekų valymo įrenginių, naudojimas daro mažesnę poveikį aplinkai negu kiti alternatyvūs vandens tiekimo būdai, kaip antai vandens perdavimas ar gėlinimas. Tačiau toks pakartotinis vandens naudojimas, dėl kurio galėtų sumažėti vandens švaistymas ir būtų sutaupoma vandens, Sąjungoje taikomas ribotai. Atrodo, kad iš dalies taip yra dėl didelių pakartotinio nuotekų naudojimo sistemų sąnaudų ir dėl to, kad nėra bendrų Sąjungos aplinkos ir sveikatos apsaugos standartų pakartotinio vandens naudojimo srityje ir, kiek tai susiję ypač su žemės ūkio produktais, dėl galimos rizikos sveikatai ir aplinkai ir galimų kliūčių laisvam tokių produktų, kurie buvo drėkinami regeneruotu vandeniu, judėjimui;
- (10) su maisto higiena susijusius sveikatos apsaugos standartus, taikomus regeneruotu vandeniu drėkintiems žemės ūkio produktams, galima pasiekti tik jeigu regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, kokybės reikalavimai valstybėse narėse nebus labai skirtingi. Reikalavimų suderinimas taip pat prisidėtų prie veiksmingo tokių produktų vidaus rinkos veikimo. Todėl tikslinga užtikrinti minimalius suderinimo lygius nustatant vandens kokybės ir stebėsenos minimaliuosius reikalavimus. Tie minimalūs reikalavimai turėtų apimti minimaliuosius regeneruoto vandens parametrus, pagrįstus Komisijos Jungtinio tyrimų centro techninėmis ataskaitomis ir atspindinčius tarptautinius pakartotinio vandens naudojimo standartus, ir kitus griežtesnius arba papildomus kokybės reikalavimus, kuriuos, jei reikia, kartu su bet kokiomis susijusiomis prevencinėmis priemonėmis nustato kompetentingos institucijos;
- (11) pakartotinis vandens naudojimas drėkinimui žemės ūkyje taip pat gali padėti skatinti žiedinę ekonomiką, atgaunant maistines medžiagas iš regeneruoto vandens ir jomis tręšiant kultūrinius augalus tręšiamojo drėkinimo metodais. Tokiu būdu pakartotinis vandens naudojimas galėtų potencialiai sumažinti poreikį papildomai naudoti mineralines trąšas. Galutiniai naudotojai turėtų būti informuojami apie maistingųjų medžiagų kiekį regeneruotame vandenyje;

⁽⁹⁾ OL C 9 E, 2010 1 15, p. 33.

- (12) pakartotinis vandens naudojimas galėtų padėti atgauti maistines medžiagas, esančias išvalytose miesto nuotekose, o regeneruoto vandens naudojimas drėkinimui žemės ar miškų ūkyje galėtų būti maistingų medžiagų, kaip antai azoto, fosforo ir kalio, grąžinimo į gamtos biogeocheminius ciklus būdas;
- (13) nustatyta, kad mažo pakartotinio vandens naudojimo Sąjungoje priežastys, be kita ko, yra miesto nuotekų valymo įrenginių atnaujinimui reikalingos didelės investicijos ir tai, jog pakartotiniam vandens naudojimui žemės ūkyje netaikoma finansinių paskatų. Turėtų būti sudarytos galimybės tuos klausimus išspręsti skatinant novatoriškas schemas ir ekonomines paskatas siekiant tinkamai atsižvelgti į pakartotinio vandens naudojimo išlaidas ir socioekonominius bei aplinkosauginius privalumus;
- (14) minimaliųjų pakartotinio vandens naudojimo reikalavimų laikymasis turėtų derėti su Sąjungos vandens politika ir prisidėti įgyvendinant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. nustatytus darnaus vystymosi tikslus, visų pirma 6 tikslą – visiems užtikrinti galimybę gauti vandens ir tvarią vandentvarką bei sanitarines paslaugas, taip pat smarkiai padidinti vandens regeneravimą ir saugų pakartotinį vandens naudojimą visame pasaulyje, kad būtų prisidėta siekiant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi 12 tikslo – tausaus vartojimo ir gamybos. Be to, šiuo reglamentu turėtų būti siekiama užtikrinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio dėl aplinkos apsaugos taikymą;
- (15) tam tikrais atvejais regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai toliau transportuoja ir saugo regeneruotą vandenį už vandens išleidimo iš regeneravimo įrenginio vietos prieš patiekdami jį kitiems subjektams grandinėje, pvz., regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytojui, regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytojui arba galutiniam naudotojui. Būtina nustatyti atitiktis vietą, kad būtų aišku, kur baigiasi regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo atsakomybė ir kur prasideda kito grandinės subjekto atsakomybė;
- (16) rizikos valdymas turėtų apimti aktyvų rizikos nustatymą ir valdymą, taip pat konkrečioms reikmėms atitinkamos kokybės regeneruoto vandens gamybos sąvoką. Rizikos vertinimas turėtų būti pagrįstas pagrindiniais rizikos valdymo elementais ir jį atliekant turėtų būti nustatomi papildomi vandens kokybės reikalavimai, būtini siekiant užtikrinti pakankamą aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą. Tuo tikslu pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planais turėtų būti užtikrinta, kad regeneruotas vanduo būtų saugiai naudojamas bei valdomas ir kad nekeltų pavojaus aplinkai ar žmonių ar gyvūnų sveikatai. Siekiant parengti tokius rizikos valdymo planus, galėtų būti naudojamos esamos tarptautinės gairės ar standartai, pvz., Pakartotinio negeriamojo vandens naudojimo rizikos sveikatai vertinimo ir valdymo gairės ISO 20426:2018, Išvalytų nuotekų naudojimo drėkinimo projektams gairės ISO 16075:2015 ar Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) gairės;
- (17) žmonėms vartoti skirto vandens kokybės reikalavimai yra nustatyti Tarybos direktyvoje 98/83/EB⁽⁷⁾. Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog pakartotinio vandens naudojimo veikla nepablogintų žmonėms vartoti skirto vandens kokybės. Dėl tos priežasties pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas vandens telkinių, naudojamų žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, ir atitinkamų sanitarinės apsaugos zonų apsaugai;
- (18) įvairių šalių, dalyvaujančių vandens regeneravimo procese, bendradarbiavimas ir sąveika turėtų būti būtina sąlyga, kad būtų galima nustatyti regeneravimo procedūras pagal konkrečioms naudojimo paskirtims taikomus reikalavimus ir planuoti regeneruoto vandens pasiūlą, atsižvelgiant į galutinių naudotojų reiškiamą paklausą;
- (19) siekdami veiksmingai apsaugoti aplinką ir žmonių bei gyvūnų sveikatą, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai pirmiausia turėtų būti atsakingi už regeneruoto vandens kokybę atitiktis vietoje. Siekdami laikytis šiuo reglamentu nustatytų minimaliųjų reikalavimų ir kompetentingos institucijos nustatytų visų papildomų sąlygų, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai turėtų stebėti regeneruoto vandens kokybę. Todėl tikslinga nustatyti minimaliuosius stebėsenos reikalavimus, apimančius įprastinės stebėsenos dažnumą ir patvirtinamosios stebėsenos tvarkaraštį bei tikslinius rodiklius. Tam tikri įprastinei stebėsenai taikomi reikalavimai numatyti Direktyvoje 91/271/EEB;

(7) 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonių vartoti skirto vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

- (20) šis reglamentas turėtų būti taikomas regeneruotam vandeniui, kuris gaunamas iš nuotekų, kurios buvo surinktos surinkimo sistemose ir išvalytos miesto nuotekų valymo įrenginiuose pagal Direktyvą 91/271/EEB ir kurios toliau valomos miesto nuotekų valymo įrenginyje arba regeneravimo įrenginyje, kad atitiktų šio reglamento I priede nustatytus parametrus. Pagal Direktyvą 91/271/EEB mažiau kaip 2 000 gyventojų ekvivalentų (g. e.) aglomeracijos neprivalo turėti surinkimo sistemos. Tačiau miesto nuotekos iš mažiau kaip 2 000 g. e. aglomeracijų, patenkančios į surinkimo sistemą, turėtų būti tinkamai išvalomos prieš išleidžiant tas nuotekas į gėlo vandens telkinius ar upių žiotis, kaip numatyta Direktyvoje 91/271/EEB. Tame kontekste šis reglamentas turėtų būti taikomas nuotekoms iš mažiau kaip 2 000 g. e. aglomeracijų tik tada, kai jos patenka į surinkimo sistemą ir yra valomos miesto nuotekų valymo įrenginyje. Analogiškai, šis reglamentas neturėtų būti taikomas biologiškai skaidžioms gamybinėms nuotekoms iš įrenginių, priklausančių Direktyvos 91/271/EEB III priede išvardytiems pramonės sektoriams, išskyrus atvejus, kai nuotekos iš tų įrenginių patenka į surinkimo sistemą ir yra valomos miesto nuotekų valymo įrenginyje;
- (21) pakartotinis išvalytų miesto nuotekų naudojimas drėkinimui žemės ūkyje yra rinkos veikiama veikla, grindžiama žemės ūkio sektoriaus paklausa ir poreikiais, ypač kai kuriose valstybėse narėse, kuriose trūksta vandens išteklių. Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai ir galutiniai naudotojai turėtų bendradarbiauti siekdami užtikrinti, kad pagal šiuo reglamentu nustatytus minimaliuosius kokybės reikalavimus pagamintas regeneruotas vanduo atitiktų galutinių vartotojų poreikius, susijusius su kultūrinių augalų kategorijomis. Tais atvejais, kai regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojų gaminamo vandens kokybės klasės yra nesuderinamos su kultūrinių augalų kategorija ir drėkinimo metodu, kuris jau taikomas aptarnaujamoje teritorijoje (pvz., bendroje tiekimo sistemoje), vandens kokybės reikalavimus būtų galima pasiekti pasirenkant vėlesniame etape kelias vandens valymo galimybes – atskirai arba kartu su regeneruoto vandens ne valymo galimybėmis, laikantis daugiabarjerio metodo;
- (22) siekiant užtikrinti optimalų miesto nuotekų išteklių pakartotinį naudojimą, galutiniai naudotojai turėtų būti apmokomi siekiant užtikrinti, kad jie naudotų atitinkamos regeneruoto vandens kokybės klasės vandenį. Jei tam tikros rūšies kultūrinių augalų paskirtis nežinoma arba jei jie turi kelias paskirtis, turėtų būti naudojama aukščiausia regeneruoto vandens kokybės klasė, išskyrus atvejus, kai taikomi atitinkami barjerai, leidžiantys pasiekti reikiamą kokybę;
- (23) būtina užtikrinti, kad regeneruoto vandens naudojimas būtų saugus, taip skatinant pakartotinį vandens naudojimą visoje Sąjungoje ir didinant visuomenės pasitikėjimą juo. Todėl regeneruoto vandens gamyba ir tiekimas drėkinimui žemės ūkyje turėtų būti leidžiami tik turint valstybių narių kompetentingų institucijų išduotą leidimą. Siekiant užtikrinti suderintą požiūrį Sąjungos lygmeniu, regeneruoto vandens atsekamumą ir skaidrumą, dėl tokių leidimų turėtų būti nustatytos esminės taisyklės Sąjungos lygmeniu. Tačiau leidimų suteikimo procedūrų konkrečią tvarką, kaip antai kompetentingų institucijų paskyrimas ir terminai, turėtų nustatyti valstybės narės. Valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti galiojančias leidimų suteikimo procedūras, kurios turėtų būti pritaikytos atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus. Paskirdamos už pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plano parengimą atsakingas šalis ir kompetentingą instituciją regeneruoto vandens gamybos ir tiekimo leidimams išduoti, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nebūtų interesų konflikto;
- (24) jei reikalingas regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytojas ir regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytojas, turėtų būti galima reikalauti, kad tokie veiklos vykdytojai turėtų leidimą. Jei tenkinami visi leidimo suteikimo reikalavimai, valstybės narės kompetentinga institucija turėtų išduoti leidimą, kuriame nurodomos visų pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytos būtinosios sąlygos ir priemonės;
- (25) šio reglamento tikslais turėtų būti galima miesto nuotekų valymo ir regeneravimo veiklą vykdyti toje pačioje fiziniame vietoje, naudojant tą patį įrenginį ar kelis atskirus skirtingus įrenginius. Be to, tas pats subjektas turėtų galėti būti ir valymo įrenginio, ir regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas;
- (26) kompetentingos institucijos turėtų tikrinti regeneruoto vandens atitiktą atitinkamame leidime nustatytoms sąlygoms. Neatitikties atvejais tos institucijos turėtų pareikalauti atsakingų šalių imtis būtinų priemonių regeneruoto vandens atitiktai užtikrinti. Kai dėl neatitikties kyla didelė rizika aplinkai ar žmonių ar gyvūnų sveikatai, regeneruoto vandens tiekimas turėtų būti sustabdytas;

- (27) šio reglamento nuostatomis norima papildyti kitų Sąjungos teisės aktų reikalavimus, visų pirma susijusius su galimu pavojumi sveikatai ir aplinkai. Todėl, siekiant užtikrinti holistinį požiūrį sprendžiant galimo pavojaus aplinkai bei žmonių ir gyvūnų sveikatai problemą, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į reikalavimus, nustatytus kituose susijusiuose Sąjungos teisės aktuose, visų pirma Tarybos direktyvose 86/278/EEB⁽⁸⁾ ir 91/676/EEB⁽⁹⁾, direktyvose 91/271/EEB, 98/83/EB ir 2000/60/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 178/2002⁽¹⁰⁾, (EB) Nr. 852/2004⁽¹¹⁾, (EB) Nr. 183/2005⁽¹²⁾, (EB) Nr. 396/2005⁽¹³⁾ ir (EB) Nr. 1069/2009⁽¹⁴⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2006/7/EB⁽¹⁵⁾, 2006/118/EB⁽¹⁶⁾, 2008/105/EB⁽¹⁷⁾ ir 2011/92/ES⁽¹⁸⁾ ir Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 2073/2005⁽¹⁹⁾, (EB) Nr. 1881/2006⁽²⁰⁾ ir (ES) Nr. 142/2011⁽²¹⁾;
- (28) Reglamentu (EB) Nr. 852/2004 nustatomos bendros taisyklės maisto tvarkymo subjektams ir reglamentuojama žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamyba, apdirbimas, paskirstymas ir tiekimas rinkai. Į tą reglamentą taip pat įtrauktas maisto sveikumo klausimas ir vienas iš jo pagrindinių principų yra tas, kad pagrindinė atsakomybė už maisto saugą tenka maisto tvarkymo subjektui. Tą reglamentą papildė išsamios gairės. Šiuo požiūriu ypač svarbus Komisijos pranešimas dėl Rekomendacinio dokumento dėl šviežių vaisių ir daržovių mikrobiologinės rizikos šalinimo pirminės gamybos etape laikantis tinkamos higienos gairių. Šiame reglamente nustatyti regeneruoto vandens valymo minimalieji reikalavimai neatleidžia maisto tvarkymo subjektų nuo atsakomybės užtikrinti tokią vandens kokybę, kokios reikalaujama pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004, pasirenkant vėlesniame etape kelias vandens valymo galimybes – atskirai arba kartu su ne valymo galimybėmis;
- (29) išvalytų nuotekų regeneravimo ir pakartotinio naudojimo potencialas yra didžiulis. Siekiant labiau propaguoti ir skatinti pakartotinio vandens naudojimą, nurodant konkrečias naudojimo paskirtis pagal šį reglamentą, neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms naudoti regeneruotą vandenį kitais tikslais, įskaitant pramoniniais, viešųjų paslaugų ir aplinkosauginiais tikslais, jei to reikia atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes bei poreikius, su sąlyga, kad užtikrinamas aukštas aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis;

⁽⁸⁾ 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6).

⁽⁹⁾ 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1).

⁽¹⁰⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽¹¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

⁽¹²⁾ 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus (OL L 35, 2005 2 8, p. 1).

⁽¹³⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

⁽¹⁴⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

⁽¹⁵⁾ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo ir pakeičianti Direktyvą 76/160/EEB (OL L 64, 2006 3 4, p. 37).

⁽¹⁶⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19).

⁽¹⁷⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84).

⁽¹⁸⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).

⁽¹⁹⁾ 2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2073/2005 dėl maisto produktų mikrobiologinių kriterijų (OL L 338, 2005 12 22, p. 1).

⁽²⁰⁾ 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

⁽²¹⁾ 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

- (30) kompetentingos institucijos turėtų bendradarbiauti su kitomis susijusiomis institucijomis keisdamosi informacija, kad būtų užtikrinta atitiktis atitinkamiems Sąjungos ir nacionaliniams reikalavimams;
- (31) siekiant padidinti pasitikėjimą pakartotiniu vandens naudojimu, visuomenei turėtų būti teikiama informacija. Aiškios, išsamios ir naujausios informacijos apie pakartotinį vandens naudojimą teikimas suteiktų galimybę užtikrinti didesnę skaidrumą ir atsekamumą ir taip pat galėtų būti labai naudingas kitoms atitinkamoms institucijoms, kurioms tam tikras pakartotinis vandens naudojimas daro poveikį. Siekiant skatinti pakartotinai naudoti vandenį ir siekiant informuoti suinteresuotuosius subjektus apie pakartotinio vandens naudojimo privalumus ir taip skatinant pripažinimą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų rengiamos pagal pakartotinio vandens naudojimo mastą pritaikytos informavimo ir sąmoningumo didinimo kampanijos;
- (32) itin svarbus prevencinių priemonių įgyvendinimo ir išlaikymo elementas yra galutinių naudotojų švietimas ir mokymas. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane turėtų būti aptartos konkrečios poveikio žmogui prevencijos priemonės, pavyzdžiui, asmeninių apsaugos priemonių naudojimas, rankų plovimas ir asmens higiena;
- (33) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB ⁽²²⁾ siekiama valstybėse narėse užtikrinti teisę gauti informaciją apie aplinką pagal Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančioms sprendimams ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais ⁽²³⁾ (Orhuso konvencija). Direktyvoje 2003/4/EB nustatytos plačios apimties pareigos, susijusios su informacijos apie aplinką pateikimu gavus prašymą ir aktyviu tokios informacijos platiniu. Į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/2/EB ⁽²⁴⁾ taikymo sritį įtrauktas dalijimasis erdvine informacija, įskaitant duomenų rinkinius, susijusius su įvairiomis aplinkos temomis. Svarbu, kad šio reglamento nuostatos, susijusios su galimybe gauti informaciją ir dalijimosi duomenimis tvarka, papildytų tas direktyvas ir nesukurtų atskiros teisinės sistemos. Todėl šio reglamento nuostatos dėl visuomenei teikiamos informacijos ir informacijos apie įgyvendinimo stebėseną turėtų nepažeisti direktyvų 2003/4/EB ir 2007/2/EB;
- (34) valstybių narių pateikti duomenys yra labai svarbūs, kad Komisija, atsižvelgdama į šiuo reglamentu siekiamus tikslus, galėtų jį stebėti ir vertinti;
- (35) pagal 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁵⁾ 22 punktą Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Vertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais kriterijais: veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir Sąjungos pridėtinė verte, ir turėtų būti galimų tolesnių priemonių poveikio vertinimų pagrindas. Atliekant vertinimą turėtų būti atsižvelgiama į mokslo pažangą, visų pirma į galimą medžiagų, kurios pradeda kelti susirūpinimą, poveikį;
- (36) išvalytų miesto nuotekų saugaus pakartotinio naudojimo minimalieji reikalavimai atspindi turimas mokslo žinias ir tarptautiniu lygmeniu pripažintus pakartotinio vandens naudojimo standartus bei praktiką ir jais užtikrinama, kad toks vanduo galėtų būti saugiai naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, taip užtikrinant aukštą aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį. Atsižvelgiant į šio reglamento įvertinimo rezultatus arba jei to prireiktų dėl naujų mokslo pokyčių ir technikos pažangos, Komisija turėtų galėti išnagrinėti poreikį peržiūrėti I priedo 2 skirsnyje išdėstytus minimaliuosius reikalavimus ir, kai tikslinga, turėtų pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto iš dalies pakeisti šį reglamentą;
- (37) siekiant priderinti pagrindinius rizikos valdymo elementus prie technikos ir mokslo pažangos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus siekiant iš dalies pakeisti šiame reglamente nustatytus pagrindinius rizikos valdymo elementus. Be to, siekiant užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos ir žmonių bei gyvūnų sveikatos apsaugos lygį, Komisija taip pat turėtų turėti galimybę priimti

⁽²²⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁽²³⁾ OL L 124, 2005 5 17, p. 4.

⁽²⁴⁾ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

⁽²⁵⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

deleguotuosius aktus, kuriais, nustatant technines specifikacijas, papildomi šiame reglamente nustatyti pagrindiniai rizikos valdymo elementai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

- (38) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti išsamias taisykles dėl informacijos, susijusios su šio reglamento įgyvendinimo stebėseną, kurią turi pateikti valstybės narės, forma ir pateikimu bei su Europos aplinkos agentūros parengtos Sąjungos masto apžvalgos forma ir pateikimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁶⁾;
- (39) šio reglamento tikslas, *inter alia*, yra apsaugoti aplinką ir žmonių bei gyvūnų sveikatą. Kaip ne kartą yra nusprendęs Teisingumo Teismas, iš esmės nenumatyti galimybės suinteresuotiesiems subjektams remtis direktyvoje nustatyta pareiga būtų nesuderinama su privalomuoju poveikiu, kuris pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 288 straipsnio trečią pastraipą priskiriamas direktyvai. Ta pati išvada taikytina reglamento, kurio tikslas – užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugus drėkinimui žemės ūkyje, atveju;
- (40) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų pažeidus šį reglamentą, ir turėtų imtis visų priemonių, būtinų užtikrinti jų įgyvendinimą. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (41) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. apsaugoti aplinką bei žmonių ir gyvūnų sveikatą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (42) būtina numatyti pakankamai laiko valstybėms narėms, kad jos galėtų sukurti administracinę infrastruktūrą, būtiną siekiant taikyti šį reglamentą, taip pat pakankamai laiko veiklos vykdytojams, kad jie galėtų pasirengti naujų taisyklių taikymui;
- (43) siekiant kuo labiau vystyti ir skatinti pakartotinį tinkamai išvalytų nuotekų naudojimą, taip pat gerokai padidinti tinkamai išvalytų nuotekų patikimumą bei pagerinti veiksmingo panaudojimo būdus, Sąjunga pagal programą „Europos horizontas“ turėtų remti šios srities mokslinius tyrimus ir plėtrą;
- (44) šiuo reglamentu siekiama paskatinti tausų vandens naudojimą. Atsižvelgdama į šį siekį, Komisija turėtų išpareigoti naudotis Sąjungos programomis, įskaitant programą LIFE, vietos iniciatyvoms, susijusioms su pakartotiniu tinkamai išvalytų nuotekų naudojimu, remti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

1. Šiame reglamente nustatomi minimalieji vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimai ir nuostatos dėl rizikos valdymo, skirti saugiam regeneruoto vandens naudojimui integruoto vandens išteklių valdymo kontekste.

⁽²⁶⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Šio reglamento tikslas – užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugus naudoti drėkinimui žemės ūkyje, taip užtikrinant aukšto lygio aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą, skatinant žiedinę ekonomiką, remiant prisitaikymą prie klimato kaitos ir prisidedant prie Direktyvos 2000/60/EB tikslų sprendžiant vandens trūkumo ir dėl to kylančio poveikio vandens ištekliams problemą koordinuotu būdu visoje Sąjungoje, tokiu būdu kartu prisidedant prie veiksmingo vidaus rinkos veikimo.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visais atvejais, kai išvalytos miesto nuotekos pakartotinai naudojamos, laikantis Direktyvos 91/271/EEB 12 straipsnio 1 dalies, drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta šio reglamento I priedo 1 skirsnyje.

2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad netikslinga pakartotinai naudoti vandenį drėkinimui žemės ūkyje viename ar daugiau savo upių baseinų rajonų ar jų dalių, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

- rajonų ar jų dalių geografines ir klimato sąlygas;
- su kitais vandens ištekliais susijusias problemas ir tų išteklių būklę, įskaitant kiekybinę požeminio vandens telkinio būklę, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/60/EB;
- su paviršinio vandens telkiniais, į kuriuos išleidžiamos išvalytos miesto nuotekos, susijusias problemas ir tų telkinių būklę;
- su regeneruotu vandeniu ir kitais vandens ištekliais susijusias aplinkos apsaugos ir išteklių sąnaudas.

Pagal pirmą pastraipą priimtas sprendimas tinkamai pagrindžiamas remiantis toje pastraipoje nurodytais kriterijais ir pateikiamas Komisijai. Prireikus jis peržiūrimas, visų pirma atsižvelgiant į klimato kaitos prognozes ir nacionalines prisitaikymo prie klimato kaitos strategijas, ir bent kas šešerius metus, atsižvelgiant į upių baseinų valdymo planus, parengtus pagal Direktyvą 2000/60/EB.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, moksliniams tyrimams ar bandomiesiems projektams dėl regeneravimo įrenginių gali būti taikomos šio reglamento taikymo išimtys tuo atveju, kai kompetentinga institucija nustato, kad tenkinami šie kriterijai:

- mokslinių tyrimų ar bandomasis projektas nebus vykdomas vandens telkinyje, naudojamame žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, ar atitinkamoje sanitarinėje apsaugos zonoje, nustatytuose pagal Direktyvą 2000/60/EB;
- bus atliekama tinkama mokslinių tyrimų ar bandomojo projekto stebėseną.

Išimtys pagal šią dalį galioja ne ilgiau kaip penkerius metus.

Kultūriniai augalai, užauginti igyvendinant mokslinių tyrimų ar bandomąjį projektą, kuriam taikomos išimtys pagal šią dalį, neteikiami rinkai.

4. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio Reglamentui (EB) Nr. 852/2004 ir juo maisto tvarkymo subjektams nekludoma užtikrinti tokią vandens kokybę, kokios reikalaujama pagal tą reglamentą, pasirenkant vėlesniame etape kelias vandens valymo galimybes – atskirai arba kartu su ne valymo galimybėmis, arba drėkinimui žemės ūkyje naudoti alternatyvius vandens šaltinius.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- kompetentinga institucija – valstybės narės paskirta institucija arba įstaiga jos pareigoms pagal šį reglamentą vykdyti, kiek tai susiję su leidimų gaminti ar tiekti regeneruotą vandenį suteikimu, išimčių dėl mokslinių tyrimų ar bandomųjų projektų nustatymu bei atitikties reikalavimams patikromis;
- galutinis naudotojas – fizinis arba juridinis asmuo, nesvarbu ar jis yra viešasis arba privatusis subjektas, kuris naudoja regeneruotą vandenį drėkinimui žemės ūkyje;

3. miesto nuotekos – miesto nuotekos, kaip apibrėžta Direktyvos 91/271/EEB 2 straipsnio 1 punkte;
4. regeneruotas vanduo – miesto nuotekos, išvalytos laikantis Direktyvoje 91/271/EEB išdėstytų reikalavimų ir papildomai išvalytos regeneravimo įrenginyje laikantis šio reglamento I priedo 2 skirsnio;
5. regeneravimo įrenginys – miesto nuotekų valymo įrenginys arba kitas įrenginys, kuriame toliau valomos miesto nuotekos pagal Direktyvoje 91/271/EEB nustatytus reikalavimus, siekiant gaminti vandenį, tinkamą naudoti pagal šio reglamento I priedo 1 skirsnyje nurodytą paskirtį;
6. regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas – viešajam subjektui arba valdžios institucijai atstovaujantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris vykdo regeneravimo įrenginio veiklą arba ją kontroliuoja;
7. pavojus – biologinė, cheminė, fizinė ar radiologinė medžiaga, kuri gali pakenkti žmonėms, gyvūnams, kultūriniais ar kitiems augalams, kitai žemės biotai, vandens biotai, dirvožemiams ar aplinkai apskritai;
8. rizika – nustatyto pavojaus, kad per tam tikrą laiką tarpą gali būti padaryta žala, įskaitant padarinių sunkumą, tikimybė;
9. rizikos valdymas – sistemingas valdymas, kuriuo nuosekliai užtikrinamas pakartotinio vandens naudojimo saugumas konkrečiomis sąlygomis;
10. prevencinė priemonė – bet koks tinkamas veiksmas ar veikla, kuriais galima užkirsti kelią rizikai sveikatai ar aplinkai, arba kuriais galima tokią riziką pašalinti ar sumažinti iki priimtino lygio;
11. atitikties vieta – vieta, kurioje regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas perduoda regeneruotą vandenį kitam subjektui grandinėje;
12. barjeras – priemonės, įskaitant fizines priemones, su procesu susijusius etapus ar naudojimo sąlygas, kuria sumažinama žmonių užkrėtimo infekcija rizika užkertant kelią regeneruoto vandens sąlyčiui su nurytinu produktu ir tiesiogiai poveikį patiriančiais asmenimis, arba užkertamas kelias tokiai rizikai, arba kitos priemonės, kuriomis, pavyzdžiui, sumažinama mikroorganizmų koncentracija regeneruotame vandenyje arba užkertamas kelias jų išlikimui ant nurytino produkto;
13. leidimas – kompetentingos institucijos išduotas rašytinis leidimas gaminti ar tiekti regeneruotą vandenį drėkinimui žemės ūkyje laikantis šio reglamento;
14. atsakinga šalis – šalis, atliekanti vaidmenį arba vykdanči veiklą pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, įskaitant regeneravimo įrenginio veiklos vykdytoją, miesto nuotekų valymo įrenginio veiklos vykdytoją, jei jis skiriasi nuo regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo, atitinkamą instituciją, išskyrus paskirtąją kompetentingą instituciją, regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytoją arba regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytoją;
15. pakartotinio vandens naudojimo sistema – infrastruktūra ir kiti techniniai elementai, reikalingi siekiant gaminti, tiekti ir naudoti regeneruotą vandenį; ji apima visus elementus nuo patekimo į miesto nuotekų valymo įrenginį vietos iki vietos, kurioje regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, įskaitant paskirstymo ir saugojimo infrastruktūrą, kai aktualu.

4 straipsnis

Regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo pareigos ir su regeneruoto vandens kokybe susijusios pareigos

1. Regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas užtikrina, kad regeneruotas vanduo, skirtas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta I priedo 1 skirsnyje, atitikties vietoje atitiktų:
 - a) minimaliuosius vandens kokybės reikalavimus, nustatytus I priedo 2 skirsnyje;
 - b) kompetentingos institucijos atitinkamame leidime nustatytas visas papildomas su vandens kokybe susijusias sąlygas pagal 6 straipsnio 3 dalies c ir d punktus.

Regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas nebeatrako už vandens kokybę už atitikties vietas.

2. Siekiant užtikrinti atitiktį pagal 1 dalį, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas vykdo vandens kokybės stebėseną laikantis:
 - a) minimaliųjų vandens kokybės reikalavimų, nustatytų I priedo 2 skirsnyje;

- b) kompetentingos institucijos atitinkamame leidime nustatytų visų papildomų su stebėseną susijusių sąlygų pagal 6 straipsnio 3 dalies c ir d punktus.

5 straipsnis

Rizikos valdymas

1. Regeneruoto vandens gamybos, tiekimo ir naudojimo tikslu kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų parengtas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas.

Vienas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas gali apimti vieną ar daugiau pakartotinio vandens naudojimo sistemų.

2. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planą parengia, atitinkamais atvejais, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas, kitos atsakingos šalys ir galutiniai naudotojai. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planą rengiančios atsakingos šalys atitinkamai konsultuojasi su visomis kitomis susijusiomis atsakingomis šalimis ir galutiniais naudotojais.

3. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas grindžiamas visais II priede nustatytais pagrindiniais rizikos valdymo elementais. Jame nustatoma regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo ir kitų atsakingų šalių atsakomybė už rizikos valdymą.

4. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane visų pirma:

- a) išdėstomi visi būtini reikalavimai, be I priede nurodytų reikalavimų, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojui pagal II priedo B punktą, kad būtų galima dar labiau sumažinti bet kokią riziką iki atitikties vietos;
- b) nustatomi pavojai, rizika ir tinkamos prevencinės ir (arba) galimos taisomosios priemonės pagal II priedo C punktą;
- c) nustatomi papildomi barjerai pakartotinio vandens naudojimo sistemoje ir nustatomi visi papildomi reikalavimai, kurie būtini pakartotinio vandens naudojimo sistemos saugai užtikrinti už atitikties vietos, įskaitant sąlygas, susijusias su paskirstymu, saugojimu ir naudojimu ir, kai aktualu, nustatomos už tų reikalavimų laikymąsi atsakingos šalys.

5. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, siekiant II priede nustatytus pagrindinius rizikos valdymo elementus pritaikyti prie technikos ir mokslo pažangos.

Komisijai pagal 13 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, siekiant nustatyti II priede išdėstytų pagrindinių rizikos valdymo elementų technines specifikacijas.

6 straipsnis

Pareigos, susijusios su regeneruoto vandens leidimais

1. Regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta I priedo 1 skirsnyje, gamybai ir tiekimui taikomas reikalavimas turėti leidimą.

2. Atsakingos šalys pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, įskaitant, kai aktualu, galutinius naudotojus, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, teikia prašymą dėl leidimo išdavimo arba dalinio esamo leidimo keitimo, pateikia prašymą valstybės narės, kurioje regeneravimo įrenginys veikia arba planuojama, kad veiks, kompetentingai institucijai.

3. Leidime nustatomos regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo ir, kai aktualu, kitų atsakingų šalių pareigos. Leidimas grindžiamas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planu ir jame nurodoma, *inter alia*:

- a) regeneruoto vandens kokybės klasė arba klasės ir naudojimo žemės ūkyje paskirtis, kuriai pagal I priedą suteikiamas leidimas naudoti regeneruotą vandenį, naudojimo vieta, regeneravimo įrenginiai ir regeneruoto vandens, kurį numatoma pagaminti per metus, kiekis;
- b) sąlygos, susijusios su minimaliaisiais vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimais, nustatytais I priedo 2 skirsnyje;

- c) bet kokios sąlygos, susijusios su regeneravimo įrenginio veiklos vykdytoju taikomais papildomais reikalavimais, nustatytais pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane;
- d) kitos sąlygos, būtinos siekiant sumažinti nepriimtina riziką aplinkai ir žmonių bei gyvūnų sveikatai, kad bet kokia rizika būtų priimtino lygio;
- e) leidimo galiojimo laikotarpis;
- f) atitikties vieta.

4. Siekdama įvertinti prašymą, kompetentinga institucija konsultuojasi ir keičiasi aktualia informacija su kitomis susijusiomis institucijomis, visų pirma vandens ir sveikatos priežiūros institucijomis, jei jos nėra kompetentingos institucijos, ir bet kuria kita šalimi, kurią kompetentinga institucija laiko svarbia.

5. Kompetentinga institucija nedelsdama nusprendžia, ar išduoti leidimą. Jei dėl prašymo sudėtingumo sprendimui, ar išduoti leidimą, priimti kompetentingai institucijai reikia daugiau kaip 12 mėnesių nuo išsamaus prašymo gavimo dienos, ji praneša prašymo teikėjui numatomą savo sprendimo priėmimo datą.

6. Leidimai reguliariai peržiūrimi ir prareikus atnaujinami; bet kuriuo atveju leidimai atnaujinami bent šiais atvejais:

- a) iš esmės pasikeitė pajėgumas;
- b) įranga buvo atnaujinta;
- c) buvo įdiegta nauja įranga ar procesai arba
- d) žymiai pasikeitė klimato ar kitos sąlygos, kuriomis daromas didelis poveikis paviršinio vandens telkinių ekologiinei būklei.

7. Valstybės narės gali reikalauti, kad regeneruoto vandens saugojimui, paskirstymui ir naudojimui būtų taikomas specialus leidimas siekiant taikyti pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytus papildomus reikalavimus ir barjerus, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalyje.

7 straipsnis

Atitikties patikra

1. Kompetentinga institucija atlieka atitikties leidime nustatytoms sąlygoms patikrą. Atitikties patikros atliekamos naudojantis šiomis priemonėmis:

- a) patikromis vietoje;
- b) stebėsenos duomenimis, visų pirma gautais pagal šį reglamentą;
- c) bet kokios kitomis tinkamomis priemonėmis.

2. Jei atitikties patikros rezultatai rodo leidime nustatytų sąlygų nesilaikymą, kompetentinga institucija reikalauja, kad regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas ir, jei aktualu, kitos atsakingos šalys imtųsi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant atkurta atitiktis reikalavimams, ir tuojau pat informuotų poveikį patyrusius galutinius naudotojus.

3. Jei dėl neatitikties leidime nustatytoms sąlygoms kyla didelis pavojus aplinkai arba žmonių ar gyvūnų sveikatai, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas ar kitos atsakingos šalys nedelsdami sustabdo regeneruoto vandens tiekimą, kol kompetentinga institucija nenustato, kad atitiktis atkurta, laikantis pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytų procedūrų, pagal I priedo 2 skirsnio a punktą.

4. Jei įvyksta incidentas, darantis poveikį atitiktčiai leidime nustatytomis sąlygoms, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas ar kitos atsakingos šalys nedelsdami informuoja kompetentingą instituciją ir kitas šalis, kurios galėtų patirti poveikį, ir pateikia kompetentingai institucijai informaciją, būtiną tokio incidento poveikiui įvertinti.

5. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina, ar atsakingos šalys vykdo pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytas priemones ir užduotis.

*8 straipsnis***Valstybių narių bendradarbiavimas**

1. Kai pakartotinis vandens naudojimas yra tarpvalstybinės svarbos, valstybės narės paskiria ryšių palaikymo instituciją bendradarbiavimui su kitų valstybių narių ryšių palaikymo institucijomis ir, atitinkamais atvejais, su kompetentingomis institucijomis, arba naudojami esamomis struktūromis pagal tarptautinius susitarimus.

Ryšių palaikymo institucijų ar esamų struktūrų vaidmuo:

- a) priimti ir perduoti pagalbos prašymus;
- b) teikti pagalbą gavus prašymą ir
- c) koordinuoti kompetentingų institucijų ryšių palaikymą.

Prieš suteikdamos leidimą, kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie 6 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas su valstybės narės, kurioje ketinama naudoti regeneruotą vandenį, ryšių palaikymo institucija.

2. Valstybės narės reaguoja į pagalbos prašymus nepagrįstai nedelsdamos.

*9 straipsnis***Informavimas ir sąmoningumo didinimas**

Valstybėse narėse, kuriose regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, rengiamos bendro pobūdžio sąmoningumo didinimo kampanijos apie tai, kaip dėl pakartotinio vandens naudojimo taupomi vandens ištekliai. Tokios kampanijos gali apimti saugaus pakartotinio vandens naudojimo privalumų skatinimą.

Tos valstybės narės taip pat gali rengti galutiniams naudotojams skirtas informavimo kampanijas, kad užtikrintų optimalų ir saugų regeneruoto vandens naudojimą, tokiu būdu užtikrindamos aukštą aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį.

Valstybės narės gali pritaikyti tokias informavimo ir sąmoningumo didinimo kampanijas pagal pakartotinio vandens naudojimo mastą.

*10 straipsnis***Visuomenės informavimas**

1. Nedarant poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB, valstybės narės, kuriose regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta šio reglamento I priedo 1 skirsnyje, užtikrina, kad tinkama ir naujausia informacija apie pakartotinį vandens naudojimą būtų viešai skelbiama internete arba kitomis priemonėmis. Ta informacija apima šią informaciją:

- a) pagal šį reglamentą tiekiamo regeneruoto vandens kiekis ir kokybė;
- b) valstybėse narėse pagal šį reglamentą tiekiamo regeneruoto vandens dalis procentais, palyginti su bendru išvalytų miesto nuotekų kiekiu, jei tokių duomenų yra;
- c) pagal šį reglamentą išduoti arba pakeisti leidimai, įskaitant kompetentingų institucijų pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalį nustatytas sąlygas;
- d) pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį atlikti atitikties patikrų rezultatai;
- e) pagal šio reglamento 8 straipsnio 1 dalį paskirtos ryšių palaikymo institucijos.

2. 1 dalyje nurodyta informacija atnaujinama kas dvejus metus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi pagal 2 straipsnio 2 dalį priimti sprendimai būtų viešai paskelbti internete arba kitomis priemonėmis.

11 straipsnis

Informacija, susijusi su įgyvendinimo stebėseną

1. Nedarant poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB, valstybės narės, kuriose regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta šio reglamento I priedo 1 skirsnyje, padedant Europos aplinkos agentūrai:
 - a) ne vėliau kaip 2026 m. birželio 26 d. parengia ir paskelbia, o vėliau – kas šešerius metus atnaujina duomenų rinkinius, kuriuose pateikiama informacija apie pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį atliktos atitikties patikros rezultatus ir kita informacija, kuri turi būti viešai skelbiama internete arba kitomis priemonėmis pagal šio reglamento 10 straipsnį;
 - b) parengia, paskelbia, o vėliau – kasmet atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie neatitikties leidime nustatytoms sąlygoms atvejus, kuri surinkta pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį, ir informacija apie priemones, kurių buvo imtasi pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 ir 3 dalis.
2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisija, Europos aplinkos agentūra ir Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras turėtų prieigą prie 1 dalyje nurodytų duomenų rinkinių.
3. Remdamasi 1 dalyje nurodytais duomenų rinkiniais, Europos aplinkos agentūra, konsultuodamasi su valstybėmis narėmis, reguliariai arba gavusi Komisijos prašymą parengia, paskelbia ir atnaujina visos Sąjungos apžvalgą. Į tą apžvalgą atitinkamai įtraukiami šio reglamento veiksmingumo, rezultatų ir poveikio rodikliai, žemėlapiai ir valstybių narių ataskaitos.
4. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali nustatyti išsamias taisykles, susijusias su informacijos, kuri turi būti teikiama pagal 1 dalį, formatu ir pateikimu, taip pat išsamias taisykles, susijusias su 3 dalyje nurodytos visos Sąjungos apžvalgos formatu ir pateikimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
5. Ne vėliau kaip 2022 m. birželio 26 d. Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, parengia gaires siekiant padėti taikyti šį reglamentą.

12 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2028 m. birželio 26 d. atlieka šio reglamento vertinimą. Vertinimas grindžiamas bent šiais aspektais:
 - a) įgyvendinant šį reglamentą sukaupta patirtimi;
 - b) pagal 11 straipsnio 1 dalį valstybių narių sukauptais duomenų rinkiniais ir pagal 11 straipsnio 3 dalį Europos aplinkos agentūros parengta visos Sąjungos apžvalga;
 - c) aktualiais moksliniais, analitiniais ir epidemiologiniais duomenimis;
 - d) techninėmis ir mokslo žiniomis;
 - e) PSO rekomendacijomis, jei jų yra pateikta, arba kitomis tarptautinėmis gairėmis ar ISO standartais.
2. Atlikdama vertinimą, Komisija ypatingą dėmesį skiria šiems aspektams:
 - a) I priede nustatytiems minimaliesiems reikalavimams;
 - b) II priede nustatytiems pagrindiniams rizikos valdymo elementams;
 - c) kompetentingų institucijų nustatytiems papildomiems reikalavimams pagal 6 straipsnio 3 dalies c ir d punktus;
 - d) pakartotinio vandens naudojimo poveikiui aplinkai ir žmonių bei gyvūnų sveikatai, įskaitant vis didesnę susirūpinimą keliančių medžiagų poveikį.
3. Atlikdama vertinimą Komisija įvertina, ar įmanoma:
 - a) išplėsti šio reglamento taikymo sritį, kad jis apimtų ir regeneruotą vandenį, naudojamą kitoms konkrečioms paskirtims, įskaitant pakartotinį vandens naudojimą pramoniniais tikslais;

- b) išplėsti šio reglamento reikalavimus, kad būtų įtrauktas ir netiesioginis išvalytų nuotekų panaudojimas.
4. Remdamasi vertinimo rezultatais arba jei to prireiktų dėl naujų techninių ir mokslinių žinių, Komisija gali išnagrinėti poreikį peržiūrėti I priedo 2 skirsnyje išdėstytus minimaliuosius reikalavimus.
5. Kai tikslinga, Komisija teikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto iš dalies pakeisti šį reglamentą.

13 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 5 straipsnio 5 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2020 m. birželio 25 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki to penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Deleguotieji igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 5 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 5 straipsnio 5 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvą 2000/60/EB. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

15 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad tos sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos ir atgrasomos. Valstybės narės ne vėliau kaip 2024 m. birželio 26 d. praneša apie tas taisykles ir tas priemones Komisijai ir jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

16 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2023 m. birželio 26 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. gegužės 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
D. M. SASSOLI

Tarybos vardu
Pirmininkė
A. METELKO-ZGOMBIĆ

I PRIEDAS

NAUDOJIMO PASKIRTYS IR MINIMALIEJI REIKALAVIMAI

1 skirsnis

Regeneruoto vandens naudojimo paskirtys

Drėkinimas žemės ūkyje

Drėkinimas žemės ūkyje – tai šių rūšių kultūrinių augalų drėkinimas:

- maistinės kultūros, kurios valgomos žalios, – žmonėms vartoti skirti kultūriniai augalai, kurie valgomi žali ar neperdirbti;
- perdirbtos maistinės kultūros – žmonėms vartoti skirti kultūriniai augalai, juos prieš tai apdorojus (t. y. virti ar perdirbti pramoniniu būdu);
- nemaistinės kultūros – kultūriniai augalai, kurie nėra skirti vartoti žmonėms (pvz., ganyklų žolė ir pašaras, pluoštiniai, dekoratyviniai, sėkliniai ir energetiniai augalai, taip pat velėna).

Nedarant poveikio kitai susijusiai Sąjungos teisei aplinkos ir sveikatos srityse, valstybės narės gali naudoti regeneruotą vandenį kitoms paskirtims, pvz.:

- pakartotiniam vandens naudojimui pramoniniais tikslais ir
- viešųjų paslaugų bei aplinkosauginiais tikslais.

2 skirsnis

Minimalieji reikalavimai

Minimalieji reikalavimai, taikomi regeneruotam vandeniui, kuris skirtas drėkinimui žemės ūkyje

Regeneruoto vandens kokybės klasės ir kiekvienai klasei leidžiamos naudojimo paskirtys ir drėkinimo metodai yra nustatyti 1 lentelėje. Minimalieji vandens kokybės reikalavimai yra nustatyti a punkto 2 lentelėje. Regeneruoto vandens stebėsenos minimalus dažnumas ir tiksliniai valymo rodikliai yra nustatyti b punkto 3 lentelėje (įprastinė stebėseną) ir 4 lentelėje (patvirtinamoji stebėseną).

Konkrečiai kategorijai priskiriami kultūriniai augalai drėkinami atitinkamos minimalios regeneruoto vandens kokybės klasės, nustatytos 1 lentelėje, regeneruotu vandeniu, išskyrus atvejus, kai taikomi tinkami papildomi barjerai, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalies c punkte, dėl kurių pasiekama atitiktis a punkto 2 lentelėje nustatytiems kokybės reikalavimams. Tokie papildomi barjerai gali būti grindžiami prevencinių priemonių, nurodytų II priedo 7 punkte ar kituose lygiaverčiuose nacionaliniuose ar tarptautiniuose standartuose, pvz., ISO 16075–2 standarte, orientaciniu sąrašu.

1 lentelė. Regeneruoto vandens kokybės klasės, leidžiama naudojimo paskirtis ir drėkinimo metodas žemės ūkyje

Minimalios regeneruoto vandens kokybės klasė	Kultūrinių augalų kategorija (*)	Drėkinimo metodas
A	Visos maistinės kultūros, kurios valgomos žalios ir kurių valgomoji dalis tiesiogiai liečiasi su regeneruotu vandeniu, ir šakniavaisiai	Visi drėkinimo metodai
B	Maistinės kultūros, kurios valgomos žalios ir kurių valgomoji dalis užauga žemės paviršiuje ir tiesiogiai nesiliečia su regeneruotu vandeniu, perdirbtos maistinės kultūros ir nemaistinės kultūros, įskaitant kultūrinius augalus, naudojamus pieniniams ar mėsiniams gyvuliams šerti	Visi drėkinimo metodai
C	Maistinės kultūros, kurios valgomos žalios ir kurių valgomoji dalis užauga žemės paviršiuje ir tiesiogiai nesiliečia su regeneruotu vandeniu, perdirbtos maistinės kultūros ir nemaistinės kultūros, įskaitant kultūrinius augalus, naudojamus pieniniams ar mėsiniams gyvuliams šerti	Lašelinis drėkinimas (**) arba kitoks drėkinimo metodas, kuriuo išvengiama tiesioginio lietimosi su kultūrinio augalo valgomoja dalimi

Minimalios regeneruoto vandens kokybės klasė	Kultūrinių augalų kategorija (*)	Drėkinimo metodas
D	Pramoniniai, energetiniai ir iš sėklų užauginti augalai	Visi drėkinimo metodai (***)

(*) Jei tos pačios rūšies drėkinami kultūriniai augalai priskiriami kelioms 1 lentelėje nurodytoms kategorijoms, taikomi griežčiausios kategorijos reikalavimai.

(**) Lašelinis drėkinimas (taip pat vadinamas kapiliariniu drėkinimu) – mikrodrėkinimo sistema, kurią naudojant vanduo iš mažo skersmens plastikinių vamzdžių sistemos su ištekėjimo angomis, vadinamomis lašintuvais, labai mažu greičiu (2–20 litrų per val.) lašinamas ant dirvožemio arba tiesiogiai po jo paviršiumi ir tiekiamas augalams lašeliais arba mažomis srovelėmis.

(***) Drėkinimo metodų, kuriais imituojamas lietus, atveju ypatingas dėmesys turėtų būti skirtas darbuotojų ar šalia esančių asmenų sveikatos apsaugai. Šiuo tikslu taikomos tinkamos prevencinės priemonės.

a) Minimalieji vandens kokybės reikalavimai

2 lentelė. Regeneruoto vandens kokybės reikalavimai drėkinimui žemės ūkyje

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Orientacinis technologinis tikslas	Kokybės reikalavimai				
		<i>E. coli</i> (skaičius/100 ml)	BDS ₅ (mg/l)	BSM (mg/l)	Drumstumas (NDV)	Kita
A	Antrinis valymas, filtravimas ir dezinfekcija	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 kvs/l, kai kyla aerolizacijos grėsmė Žarnyno nematodai (helmintų kiaušinėliai): ≤ 1 kiaušinėlis/l ganyklų žolės ar pašaro drėkinimui skirtos vandens
B	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤ 100	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo 1 lentelė)	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo 1 lentelė)	-	
C	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤ 1 000			-	
D	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤ 10 000			-	

Regeneruotas vanduo laikomas atitinkančiu 2 lentelėje nustatytus reikalavimus, jeigu to regeneruoto vandens matavimų rezultatai atitinka visus šiuos kriterijus:

- nurodytos *E. coli*, *Legionella* spp. ir žarnyno nematodų vertės neviršijamos 90 % ar daugiau mėginių; nė viena mėginio vertė negali viršyti nurodytos vertės 1 logaritminio vieneto didžiausios nuokrypio ribos *E. coli* ir *Legionella* spp. bakterijų atveju ir nurodytos vertės 100 % didžiausios nuokrypio ribos – žarnyno nematodų atveju;
- A klasėje nurodytos BDS₅, BSM ir drumstumo ribinės vertės neviršijamos 90 % ar daugiau mėginių; nė viena mėginio vertė negali viršyti nurodytos vertės 100 % didžiausios nuokrypio ribos.

b) Minimalieji stebėsenos reikalavimai

Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai vykdo įprastinę stebėseną, siekdami nustatyti, ar regeneruotas vanduo atitinka minimaliuosius vandens kokybės reikalavimus, nustatytus a punkte. Įprastinė stebėseną įtraukiama į pakartotinio vandens naudojimo sistemų tikrinimo procedūras.

Mėginiai, kurie turi būti naudojami tikrinant mikrobiologinių parametrų atitiktį atitikties vietoje, imami laikantis standarto EN ISO 19458 arba bet kurių kitų nacionalinių ar tarptautinių standartų, kuriais užtikrinama lygiavertė kokybė.

3 lentelė. Minimalus įprastinės regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, stebėsenos dažnumas

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Minimalus stebėsenos dažnumas					
	<i>E. coli</i>	BDS ₅	BSM	Drumstumas	<i>Legionella</i> spp. (kai taikoma)	Žarnyno nematodai (kai taikoma)
A	Vieną kartą per savaitę	Vieną kartą per savaitę	Vieną kartą per savaitę	Nuolat	Du kartus per mėnesį	Du kartus per mėnesį arba kaip nustato regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas, atsižvelgdamas į kiaušinėlių kiekį nuotekose, patenkančiose į regeneravimo įrenginį
B	Vieną kartą per savaitę	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo D skirsnis)	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo D skirsnis)	-		
C	Du kartus per mėnesį			-		
D	Du kartus per mėnesį			-		

Patvirtinamoji stebėseną atliekama prieš pradėdant eksploatuoti naują regeneravimo įrenginį.

2020 m. birželio 25 d. jau veikiančioms ir a punkto 2 lentelėje nustatytus regeneruoto vandens kokybės reikalavimus atitinkantiems regeneravimo įrenginiams nenustatoma pareiga vykdyti tą patvirtinamąją stebėseną.

Tačiau patvirtinamoji stebėseną atliekama visais atvejais, kai įranga atnaujinama ir kai įdiegiama nauja įranga arba procesai.

A klasės, kurios regeneruotam vandeniui taikomi griežčiausi reikalavimai, patvirtinamoji stebėseną atliekama siekiant nustatyti, ar laikomasi tikslinių valymo rodiklių (sumažinti iki \log_{10}). Atliekant patvirtinamąją stebėseną stebimi kiekvienai patogenų, t. y. bakterijų, virusų ir pirmuonių, grupei priskiriami indikatoriniai mikroorganizmai. Parinkti patogeninių bakterijų indikatoriniai mikroorganizmai yra *E. coli*, patogeninių virusų – F tipo kolifagai, somatiniai kolifagai arba kolifagai, o pirmuonių – *Clostridium perfringens* sporos arba sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos. Patvirtinamosios stebėsenos tiksliniai valymo rodikliai (sumažinti iki \log_{10}), taikomi parinktiems indikatoriniams mikroorganizmams, yra nustatyti 4 lentelėje ir jų turi būti laikomasi atitiktis vietoje, atsižvelgiant į nevalytų nuotekų, patenkančių į miesto nuotekų valymo įrenginį, koncentraciją. Bent 90 % patvirtinimo mėginių turi atitikti arba viršyti tikslinius valymo rodiklius.

Jei biologinis rodiklis nevalytose nuotekose yra nepakankamas, kad jį būtų galima sumažinti iki \log_{10} , tokio biologinio rodiklio nebuvimas regeneruotame vandenyje reiškia, kad yra laikomasi patvirtinimo reikalavimų. Atitiktį tiksliniam valymo rodikliui galima nustatyti vykdant analitinę kontrolę – sudedant atskiriems valymo etapams priskiriamus valymo rodiklius, remiantis moksliniais įrodymais, susijusiais su standartiniais ir nusistovėjusiais procesais, pvz., paskelbtais bandymų ataskaitų duomenimis ar atvejų tyrimais, arba atliekant bandymus laboratorijoje esant kontroliuojamoms novatoriško valymo sąlygoms.

4 lentelė. Regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, patvirtinamoji stebėseną

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Indikatoriniai mikroorganizmai (*)	Tiksliniai valymo rodikliai, taikomi valymo grandinei (sumažinti iki \log_{10})
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Bendras kolifagų kiekis/F tipo kolifagai/somatiniai kolifagai/kolifagai (**)	$\geq 6,0$
	<i>Clostridium perfringens</i> sporos/sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos (***)	$\geq 4,0$ (<i>Clostridium perfringens</i> sporų atveju) $\geq 5,0$ (sporas sudarančių ir sulfatą mažinančių bakterijų atveju)

(*) Patvirtinamosios stebėsenos tikslu vietoj pasiūlytų indikatorinių mikroorganizmų taip pat gali būti tiriami tokie pagrindiniai patogenai kaip *Campylobacter*, rotavirusas ir *Cryptosporidium*. Tuomet taikomi tokie sumažinimo iki \log_{10} tiksliniai valymo rodikliai: *Campylobacter* ($\geq 5,0$), rotavirusas ($\geq 6,0$) ir *Cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Bendras kolifagų kiekis pasirinktas kaip tinkamiausias virusų rodiklis. Tačiau, jeigu neįmanoma atlikti bendro kolifagų kiekio tyrimo, ištiriamas bent vieno iš jų kiekis (F tipo kolifagai arba somatiniai kolifagai).

(***) *Clostridium perfringens* sporų kiekis pasirinktas kaip tinkamiausias pirmuonių rodiklis. Tačiau sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos yra alternatyva, jeigu *Clostridium perfringens* sporų koncentracija nesuteikia galimybės patvirtinti reikiamą sumažinimą iki \log_{10} ribos.

Stebėsenos analizės metodai tvirtinami ir grindžiami dokumentais pagal EN ISO/IEC-17025 arba kitus nacionalinius ar tarptautinius standartus, kuriais užtikrinama lygiavertė kokybė.

II PRIEDAS

A) Pagrindiniai rizikos valdymo elementai

Rizikos valdymas apima rizikos nustatymą ir aktyvų valdymą, siekiant užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugiai naudojamas bei tvarkomas ir kad nekeltų pavojaus aplinkai ar žmonių ir gyvūnų sveikatai. Tais tikslais toliau nurodytų elementų pagrindu parengiamas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas:

1. Visos pakartotinio vandens naudojimo sistemos aprašymas – nuo nuotekų patekimo į miesto nuotekų valymo įrenginį iki jų naudojimo vietos, įskaitant nuotekų šaltinius, valymo etapus ir regeneravimo įrenginyje naudojamas technologijas, tiekimo, paskirstymo ir saugojimo infrastruktūrą, numatomą naudojimo paskirtį, naudojimo vietą ir laikotarpį (pvz., laikinas ar *ad hoc* naudojimas), drėkinimo metodą, kultūrinių augalų rūšis, kitus vandens šaltinius, jei ketinama naudoti mišinį, ir regeneruoto vandens, kuris bus tiekiamas, kiekį.
2. Visų šalių, dalyvaujančių pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, nustatymas ir aiškus jų funkcijų ir atsakomybės apibūdinimas.
3. Galimų pavojų, visų pirma teršalų ir patogenų buvimo, ir pavojingų įvykių galimybės, pvz., nesėkmingo valymo ar atsitiktinio nuotėkio arba užteršimo atvejų pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, nustatymas.
4. Aplinkos ir gyventojų, kuriems kyla nustatytų galimų pavojų grėsmė, ir nustatytų galimų pavojų poveikio būdų nustatymas atsižvelgiant į konkrečius aplinkos veiksnius, kaip vietos hidrogeologija, topografija, dirvožemio tipas ir ekologija, ir veiksnius, susijusius su kultūrinių augalų rūšimi ir ūkininkavimo bei drėkinimo praktika. Turi būti atsižvelgiama į galimą negrįžtamą arba ilgalaikį neigiamą vandens regeneravimo veiklos poveikį aplinkai ir sveikatai, pagrįstą moksliniais įrodymais.
5. Rizikos aplinkai bei žmonių ir gyvūnų sveikatai įvertinimas, atsižvelgiant į nustatytų galimų pavojų pobūdį, numatomų naudojimo paskirčių trukmę, nustatytus aplinką ir gyventojus, kuriems kyla tų pavojų grėsmė, ir galimų jų pasekmių sunkumą, atsižvelgiant į atsargumo principą, taip pat į visus susijusius Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus, rekomendacinius dokumentus ir minimaliuosius reikalavimus, susijusius su maistu bei pašaru ir darbuotojų sauga. Rizikos vertinimas galėtų būti grindžiamas turimų mokslinių tyrimų ir duomenų peržiūra.

Rizikos vertinimą sudaro šie elementai:

- a) rizikos aplinkai vertinimas, įskaitant visus šiuos aspektus:
 - i) pavojaus pobūdžio patvirtinimą, įskaitant, kai aktualu, numatomą poveikio nedarantį lygį;
 - ii) galimo poveikio dydžio vertinimą;
 - iii) rizikos apibūdinimą;
- b) rizikos žmonių ir gyvūnų sveikatai vertinimas, įskaitant visus šiuos elementus:
 - i) pavojaus pobūdžio patvirtinimą, įskaitant, kai aktualu, su doze susietą reakciją;
 - ii) dozės ar poveikio galimo dydžio vertinimą;
 - iii) rizikos apibūdinimą.

Rizikos vertinimas gali būti atliekamas naudojantis kokybiniu ar pusiau kiekybiniu rizikos vertinimu. Kiekybinis rizikos vertinimas naudojamas esant pakankamai patvirtinamųjų duomenų arba projektų, kurie gali kelti didelę riziką aplinkai arba visuomenės sveikatai, atveju.

Atliekant rizikos vertinimą turi būti atsižvelgiama bent į šiuos reikalavimus ir pareigas:

- a) reikalavimą mažinti vandens taršą nitratais ir užkirsti jai kelią pagal Direktyvą 91/676/EEB;
- b) pareigą, kad žmonėms vartoti skirtas vanduo saugomose teritorijose atitiktų Direktyvoje 98/83/EB nustatytus reikalavimus;
- c) reikalavimą įgyvendinti Direktyvoje 2000/60/EB nustatytus aplinkos apsaugos tikslus;

- d) reikalavimą užkirsti kelią požeminio vandens taršai pagal Direktyvą 2006/118/EB;
- e) reikalavimą laikytis aplinkos kokybės standartų, taikomų prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, kaip nustatyta Direktyvoje 2008/105/EB;
- f) reikalavimą laikytis Direktyvoje 2000/60/EB nustatytų aplinkos kokybės standartų, taikomų susirūpinimą nacionaliniu mastu keliantiems teršalams, t. y. tam tikriems upių baseinų teršalams;
- g) reikalavimą laikytis maudyklų vandens kokybės standartų, nustatytų direktyvoje 2006/7/EB;
- h) reikalavimus, susijusius su aplinkos, ypač dirvožemio, apsauga, kai žemės ūkyje naudojamas nuotekų dumblas pagal Direktyvą 86/278/EEB;
- i) reikalavimus, susijusius su maisto produktų higiena, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 852/2004 ir gairėse, pateiktose Komisijos pranešime dėl Rekomendacinio dokumento dėl šviežių vaisių ir daržovių mikrobiologinės rizikos šalinimo pirminės gamybos etape laikantis tinkamos higienos;
- j) pašarų higienos reikalavimus, nustatytus Reglamente (EB) Nr. 183/2005;
- k) reikalavimą laikytis atitinkamų mikrobiologinių kriterijų, nustatytą Reglamente (EB) Nr. 2073/2005;
- l) reikalavimus, susijusius su didžiausiomis leistinomis tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijomis, nustatytus Reglamente (EB) Nr. 1881/2006;
- m) reikalavimus, susijusius su didžiausiais pesticidų likučių kiekiais maiste ir pašare, nustatytus Reglamente (EB) Nr. 396/2005;
- n) reikalavimus, susijusius su gyvūnų sveikata, nustatytus Reglamentuose (EB) Nr. 1069/2009 ir (ES) Nr. 142/2011.

B) Su papildomais reikalavimais susijusios sąlygos

6. Vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimų, kuriais būtų papildomi I priede nustatyti reikalavimai ar kurie būtų griežtesni už tuos, kurie numatyti I priedo 2 skirsnyje, arba kuriais papildomi I priede nustatyti reikalavimai ir jie yra griežtesni už tuos, kurie numatyti I priedo 2 skirsnyje, svarstymas, kai tai būtina ir tikslinga siekiant užtikrinti tinkamą aplinkos bei žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą, visų pirma kai esama akivaizdžių mokslinių įrodymų, kad riziką kelia regeneruotas vanduo, o ne kiti šaltiniai.

Atsižvelgiant į 5 punkte nurodyto rizikos vertinimo rezultatus, tokie papildomi reikalavimai gali būti visų pirma susiję su:

- a) sunkiaisiais metalais;
- b) pesticidais;
- c) šalutiniais dezinfekcijos produktais;
- d) vaistais;
- e) kitomis susirūpinimą keliančiomis medžiagomis, įskaitant mikroteršalus ir mikroplastikus;
- f) atsparumu antimikrobinėms medžiagoms.

C) Prevencinės priemonės

7. Prevencinių priemonių, kurios jau yra taikomos arba kurių reikėtų imtis, kad visą nustatytą riziką būtų galima tinkamai valdyti, nustatymas. Ypatingas dėmesys skiriamas vandens telkiniams, naudojamiems žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, ir atitinkamoms sanitarinėms apsaugos zonoms.

Tokios prevencinės priemonės galėtų būti, be kita ko:

- a) prieigos kontrolė;
- b) papildomos dezinfekcijos arba teršalų šalinimo priemonės;
- c) specialios drėkinimo technologijos, mažinančios aerozolio susidarymo riziką (pvz., lašelinis drėkinimas);
- d) specialūs reikalavimai purškiamajam laistymui (pvz., maksimalus vėjo greitis, atstumas tarp purkštuvo ir pažeidžiamų zonų);

- e) specialūs reikalavimai žemės ūkio laukams (pvz., šlaito nuolydis, dirvos įšotinimas vandeniu ir karstiniai plotai);
 - f) patogenų išnaikinimas prieš nuimant derlių;
 - g) minimalių saugių atstumų nustatymas (pvz., nuo paviršinio vandens, įskaitant gyvuliams skirtus vandens šaltinius, ar vietų, kuriose vykdoma, pvz., akvakultūros, žuvivaisos, jūrinių bestuburių akvakultūros veikla, plaukiojama ar vykdoma kita su vandeniu susijusi veikla);
 - h) ženklavimas drėkinimo vietose nurodant, kad naudojamas regeneruotas vanduo ir kad jis nėra tinkamas gerti.
- Specialios prevencinės priemonės, kurių imtis gali būti aktualu, nustatytos 1 lentelėje.

1 lentelė. Specialios prevencinės priemonės

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Specialios prevencinės priemonės
A	— Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta.
B	— Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių. — Neganyti žindančių pieninių galvijų neišdžiūvusiose ganyklose. — Prieš supakuojant pašarą jis turi būti išdžiovinamas arba silosuojamas. — Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta.
C	— Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių. — Ganomi gyvūnai neturi būti ganomi ganyklose penkias dienas po paskutinio drėkinimo. — Prieš supakuojant pašarą jis turi būti išdžiovinamas arba silosuojamas. — Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta.
D	— Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių.

8. Tinkamos kokybės kontrolės sistemos ir procedūros, įskaitant regeneruoto vandens stebėseną pagal atitinkamus parametrus, taip pat tinkamos įrangos priežiūros programos.
Rekomenduojama, kad regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas įdiegtų ir prižiūrėtų kokybės valdymo sistemą, sertifikuotą pagal ISO 9001 arba lygiaverčius standartus.
9. Aplinkosauginės stebėsenos sistemos siekiant užtikrinti, kad būtų pateikta stebėsenos grįžtamoji informacija ir visi procesai bei procedūros būtų tinkamai patvirtinti ir pagrįsti dokumentais.
10. Tinkamos sistemos incidentams ir ekstremaliosioms situacijoms valdyti, įskaitant visų suinteresuotųjų šalių tinkamo informavimo apie tokius įvykius procedūras, ir reguliariai atnaujinamas avarijų likvidavimo planas.
Valstybės narės galėtų naudoti esamas tarptautines gaires arba standartus, pvz., Rizikos sveikatai vertinimo ir pakartotinio negeriamo vandens naudojimo valdymo gaires ISO 20426:2018, Išvalytų nuotekų naudojimo drėkinimo projektams gaires ISO 16075:2015 ar kitus lygiaverčius tarptautiniu lygmeniu priimtus standartus ar PSO gaires kaip priemones siekiant sistemingai nustatyti pavojus ir vertinti bei valdyti riziką, remiantis prioritetais grindžiamu požiūriu, taikomu visai grandinei (nuo miesto nuotekų valymo siekiant tą vandenį pakartotinai panaudoti iki to vandens paskirstymo ir panaudojimo drėkinimui žemės ūkyje tikslais, taip pat poveikio kontrolės), ir konkrečiai vietai būdingos rizikos vertinimu.
11. Užtikrinti, kad būtų nustatyti įvairių subjektų tarpusavio koordinavimo mechanizmai, siekiant garantuoti saugų regeneruoto vandens gaminimą ir naudojimą.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2020/742

2020 m. gegužės 29 d.

dėl Europos Sąjungos ir Mauritanijos Islamo Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais, kuriuo pratęsiamas 2019 m. lapkričio 15 d. baigiančio galioti Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, galiojimas, sudarymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnį kartu su 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunkčiu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) pagal Tarybos sprendimą (ES) 2019/1918 ⁽²⁾ Europos Sąjungos ir Mauritanijos Islamo Respublikos susitarimas pasikeičiant laiškais, kuriuo pratęsiamas 2019 m. lapkričio 15 d. baigiančio galioti protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, galiojimas (toliau – Susitarimas pasikeičiant laiškais), buvo pasirašytas 2019 m. lapkričio 13 d.;
- (2) Susitarimo pasikeičiant laiškais tikslas – sudaryti sąlygas Sąjungai ir Mauritanijos Islamo Respublikai toliau bendradarbiauti siekiant skatinti tausios žvejybos politiką ir racionalų Mauritanijos Islamo Respublikos vandenyse esančių žvejybos išteklių naudojimą ir leisti ES laivams vykdyti žvejybos veiklą šiuose vandenyse;
- (3) Susitarimas pasikeičiant laiškais turėtų būti patvirtintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu tvirtinamas Europos Sąjungos ir Mauritanijos Islamo Respublikos susitarimas pasikeičiant laiškais, kuriuo pratęsiamas 2019 m. lapkričio 15 d. baigiančio galioti protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, galiojimas.

⁽¹⁾ 2020 m. gegužės 13 d. pritarimas (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2019 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimas (ES) 2019/1918 dėl Europos Sąjungos ir Mauritanijos Islamo Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais, kuriuo pratęsiamas 2019 m. lapkričio 15 d. baigiančio galioti Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Mauritanijos Islamo Respublikos žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, galiojimas, pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo (OL L 297 I, 2019 11 18, p. 1).

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu pateikia Susitarimo pasikeičiant laiškais 6 punkte numatytą pranešimą ⁽³⁾.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2020 m. gegužės 29 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
A. METELKO-ZGOMBIĆ

⁽³⁾ Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**2020 m. birželio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/730, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai, klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 172 I, 2020 m. birželio 3 d.)

Viršelis ir 1 puslapis:

yra: „2020 m. birželio 3 d. TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/730, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai“,

turi būti: „2020 m. birželio 2 d. TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/730, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai“;

1 puslapis:

yra: „Priimta Briuselyje 2020 m. birželio 3 d.“,

turi būti: „Priimta Briuselyje 2020 m. birželio 2 d.“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT